KÁRPÁTIKON

A KÁRPÁTALJAI MAGYAR GÖRÖGKATOLIKUSOK LAPJA • 2018/1-2

FERENC pápa üzenete

IVÁN Gábor: Köszönni kell, köszönni nehéz

Események - programok

PŐSZE Roland: „A te oltalmad alá sietünk Istenszülő Szűz…”

Minden ember szereti a biztonságot, a védelmet. Úgy érezzük jól magunkat, ha tudjuk, hogy mindentől védve vagyunk. Ez a biztonságérzet növelheti bennünk az erőt és a kitartást minden jó felé. Krisztus biztonságban érezte magát, mert az Atya vele volt (vö. Jn 16,32). Szűz Mária ráhagyatkozik Isten akaratára és vállalja a küldetést, hogy Isten anyjává legyen (vö. Lk 1,38). A tanítványok a viharos tengeren akkor nyugodnak meg, amikor Krisztus szavával lecsendesíti azt. (vö. Mt 8,23-27) Az emberiség egész életében Isten jelenléte mindig biztonságérzetet adott.

A világ és a benne élő emberek élete az évtizedek alatt nagyon sokat változott. Régebben mindenki törekedett arra, hogy segítséggel legyen embertársai felé. Amíg a mindennapi életének szerves része volt a családtag, rokon és szomszéd, addig mára a távolságtartás, a befelé fordulás fertőző betegségét engedte magára. Ugyan sokan törekszenek arra, hogy a boldogságukat megtalálják, de rá kell döbbenniük, hogy embertársaink és a velük való kapcsolatok nélkül a fejlődés negatív útján indulhat el a süllyedés felé. Ahhoz, hogy biztonságban érezzük magunkat, nem magas kerítésekre, térfigyelő kamerákra, riasztó rendszerekre van szükségünk, hanem arra, hogy bizalommal legyünk egymás iránt. A megfélemlítés, becsukózás közli, hogy így biztonságban érezzük magunkat.

Az Istenszülő oltalma és védelme az az erő, amely megváltoztatja a gondolkodásunkat, felfogásunkat világról, emberekről. Isten felkínálja a lehetőséget az Ő jelenlétének megélésére. Az egész kinyilatkoztatás erről tesz tanúságot: Isten közel akar kerülni népéhez és köztük akar élni. Nappal kőoszlopban, éjszaka tűzoszlopban gondoskodik arról, hogy a nép biztonságban eljusson a kijelölt és célként megjelölt Ígéret Földjére.

Keresztény életünk egyik meghatározó alakja a mi égi édesanyánk, az Istenszülő Szűz Mária. Különös kapcsolat köt bennünket Máriához. Élete, közbenjárása, szeretete megmutatja, hogy gyermekeiért mi mindenre képes. Amikor baj van, segít. Amikor szükség van rá, akkor megjelenik és palástjával megvédi és megoltalmazza a bajban levőt. Minden ember egyéni kapcsolatot tart fent Szűz Máriával. Azonban Mária mindenkihez irgalmassággal és segítséggel tekint, tudván azt, hogy az emberek az ő közbenjárásával közelebb kerülnek Istenhez.

Szűz Mária egész életében az Isten közelséget élte meg. Az ő templomában nevelkedett, hittel, bölcsességgel haladt a kijelölt úton. A gyertyavivő szüzek között mindennap az Isten jelenlétét élte át. Mindenkor rátekinthetett Istenre és megerősíthette küldetését. Nekünk ehhez az égi édesanyához szükséges közeledni. Közbenjárását kérjük, hogy védőleple alatt elérjük életünk célját és felismerjük a tőle kapott lehetőségeket.

FERENC pápa üzenete:

Nincs hibátlan család, a megbocsátás az alapja mindennek!

Kedves testvéreim, jó estét kívánok!

Köszönöm a meleg fogadtatást! Jó veletek lenni! Jó dolog ünnepelni, mert az emberibbé és keresztényibbé tesz bennünket. Segít annak a tudatnak az örömét is megosztani egymással, hogy Jézus szeret bennünket, kísér életünk útján, és mindennap közelebb vonz bennünket magához.

Minden családi ünnepen megfigyelhető, hogy ott van mindenki: apák, anyák, nagyszülők, unokák, nagybácsik és nagynénik, unokatestvérek, és valamiképpen azok is jelen vannak, akik nem tudtak elmenni, és akik túl messze laknak; mindenki. Ma Dublinban családi ünnepre gyűltünk egybe, hogy hálát adjunk Istennek azért, amik vagyunk: az egész földet behálózó egyetlen család Krisztusban. Az Egyház Isten gyermekeinek a családja. Olyan család, amelyben együtt örülünk az örvendezőkkel, és együtt sírunk azokkal, akiket lesújt a fájdalom, vagy úgy érzik, hogy az élet padlóra küldte őket. Olyan család, amelyben mindenkivel törődünk, mert Isten, a mi Atyánk valamennyiünket az ő gyermekévé tett a keresztségben. Ezért buzdítom állandóan a

szülőket, hogy amint lehetséges, kereszteltessék meg gyermekeiket, hogy azok Isten nagy családjához tartozzanak. Mindenkit hívni kell az ünnepre, a legkisebb csöppséget is! Ezért kell korán megkeresztelni. Van egy másik szempont is: ha a gyermeket már kisgyermekkorában megkeresztelik, beköltözik szívébe a Szentlélek. Hasonlítsuk össze: van egy keresztség nélküli gyermek, mert a szülei azt mondják: „Most nem keresztelik meg, hanem majd akkor, ha nagy lesz"; és van a megkeresztelt gyermek, szívében a Szentlélekkel: emez erősebb, mert belül magában hordozza Isten erejét!

Kedves családok, ti alkotjátok Isten népének túlnyomó többségét. Milyen képet mutatna az Egyház nélkületek? Szobrokból álló Egyház, egyedülálló emberekből álló Egyház lenne. A szeretet örömérőll szóló Amoris laetitiabuzdítás azért íródott, hogy segítse a család szépségének és fontosságának felismerését, annak fényeivel és árnyaival együtt, s ezért akartam, hogy a családok mostani világtalálkozójának „A család evangéliuma, öröm a világnak" legyen. Isten arra vágyik, hogy minden család világítótorony legyen, mely az ő szeretetének örömét árasztja a világba. Mit jelent ez? Azt jelenti, hogy mi, miután találkoztunk a megmentő Isten szeretetével, igyekszünk – szavakkal vagy azok nélkül – nyilvánvalóvá tenni azt a jóság gesztusaival a mindennapi rutinban és a nap legegyszerűbb mozzanataiban.

És ezt hogy hívják? Életszentségnek hívják. Szívesen beszélek a „szomszédos ajtó" szentjeiről, azokról a mindennapi emberekről, akik Isten jelenlétét tükrözik az életben és a világ történelmében (vö. Gaudete et exsultate apostoli buzdítás, 6–7). A szeretetre és a szentségre szóló hivatás nem kevesek kiváltsága. Nem! Ma is, ha van szemünk meglátni, észrevehetjük körülöttünk. Csendesen ott van minden olyan család szívében, amely szeretetet, megbocsátást és irgalmasságot kínál fel, amikor látja, hogy arra van szükség, és ezt csendesen, kürtszó nélkül teszi. A család evangéliuma valóban öröm a világ számára, minthogy ott, családjainkban, Jézus mindig megtalálható; ott lakozik egyszerű és szegényes körülmények között, mint annak idején a názáreti szent család házában.

A keresztény házasságot és a családi életet akkor tudjuk felfogni a maga teljes szépségében és vonzerejében, ha az Isten szeretetében horgonyoz, aki saját képére teremtett bennünket, hogy szeretetének és szentségének ikonjaként megdicsőíthessük őt a világban. Apukák és anyukák, nagypapák és nagymamák, gyermekek és unokák, mind arra hívattak, hogy megtalálják a családban a szeretet teljességét. Isten kegyelme segít, hogy mindennap egy szívvel, egy lélekkel tudjunk élni. Az anyósok és a menyek is! Senki sem állítja, hogy könnyű lenne; ti jobban tudjátok ezt nálam. Olyan ez, mint a teakészítés: könnyű felforralni a vizet, de a jó teához idő és türelem kell; ki kell várni, míg a tea szétáradása megtörténik, míg a főzet elkészül. Ugyanígy, Jézus nap nap után felmelegít bennünket szeretetével, úgy, hogy áttárja egész lényünket. Szent szívének kincsestárából megadja annak kegyelmét, hogy begyógyuljanak sebeink, megnyíljon elménk és szívünk arra, hogy meg tudjuk hallgatni, érteni egymást, és meg tudjunk bocsátani egymásnak.

Az előbb hallhattuk Felicité, Isaac és Ghislain tanúságtételét, akik Burkina Fasóból jöttek. Egy megrendítő megbocsátási történetet meséltek el, mely a családjukban történt. A költő azt mondta: „Tévedni emberi, megbocsátani isteni dolog." [Alexander Pope] Így igaz: a megbocsátás Isten különleges ajándéka, mely begyógyítja sebeinket, közelebb visz a többiekhez és őhozzá. A megbocsátás apró, egyszerű, mindennap gyakorolt gesztusai képezik azt az alapot, amelyre egy szilárd keresztény családi életet építeni lehet. Ezek arra kötelezenek bennünket, hogy legyőzzük a gőgöt, a félrehúzódást, a kibéküléssel szembeni zavarodottságot. Gyakran előfordul, hogy megharagszunk egymásra, és szeretnénk kibékülni, de nem tudjuk, hogyan tegyük. Zavarban vagyunk, nem tudjuk, hogyan béküljünk ki, de ki akarunk békülni. Nem olyan nehéz ez! Könnyű! Cirógasd meg a másikat, s már meg is történt a kibékülés. Szívesen szoktam arról beszélni, hogy a családban meg kell tanulnunk három szót, te [Ghislain], kimondtad ezt a három szót: „bocsánat", „kérlek", „köszönöm". Három szó. Melyik három szóról van szó? Mindenki mondja! [Sorry, please, thank you.] Ismételjük meg! [Sorry, please, thank you.] Nem hallom... [Sorry, please, thank you.] Nagyon köszönöm! Amikor veszekedtél otthon, mielőtt ágyba mész, gondolkodj el, hogy bocsánatot kértél-e, és mondtad-e, hogy sajnálod. Mielőtt befejeződik a nap, ki kell békülni! Tudjátok-e miért kell kibékülni a nap befejezése előtt? Azért, mert ha nem békültök ki, másnap kezdődik a „hidegháború", amely roppant veszélyes! Óvakodjatok a hidegháborútól a családban! De időnként kedved támadhat, hogy egy másik szobába menj aludni, külön, egyedül; ha így érzed, akkor egyszerűen kopogj be az ajtón, és mondd: „Bejöhetek?" Csak egy tekintetre, egy kedves szóra, egy csókra van szükség... és minden olyan lesz, mint korábban. Azért mondom ezt, mert amikor a családok ezt megteszik, életben maradnak. Nem létezik hibátlan család; a megbocsátás szokása nélkül a család betegen fejlődik, és egy idő után szétesik.

Megbocsátani azt jelenti, hogy valamit magunkból a másik rendelkezésére bocsátunk. Jézus mindig megbocsát nekünk. Az ő bocsánatának erejében mi is meg tudunk bocsátani másoknak, ha tényleg akarjuk. Nem ezért imádkozunk, amikor a Miatyánkot mondjuk? A gyermekek akkor tanulnak meg megbocsátani, amikor látják, hogy szüleik megbocsátanak egymásnak. Ha megértjük ezt, akkor fel tudjuk mérni Jézusnak a házassági hűségről adott tanításának nagyságát. Messze nem egy hűvös törvényi kötelezettségről van

szó, hanem főleg magának Istennek a hatalmas ígéretéről, ő ugyanis megígéri hűségét szavához és korlátlan kegyelméhez. Krisztus meghalt értünk, hogy mi is képesek legyünk megbocsátani egymásnak és kibékülni egymással. Ily módon, mint személyek és mint családok megértjük Szent Pál szavait: minden elmúlik, de „a szeretet sosem múlik el" (1Kor 13,8).

Nisha és Ted, köszönjük tanúságtételeteket, melyet Indiából hoztatok, ahol arra tanítjátok gyermekeiteket, hogy igazi család legyenek. Segítettetek azt is megértenünk, hogy a közösségi média nem szükségszerűen problémát jelent a családoknak, hanem segíthetik a családokat, hogy hálózatot alkossanak barátságból, szolidaritásból, egymás segítéséből. A családok az interneten keresztül saját javukra egymáshoz kapcsolódhatnak. A közösségi média jótékony hatású lehet, ha mértékkel és megfontoltan használjuk. Például ti, akik részt vesztek a családoknak ezen a világtalálkozóján, spirituális „hálót" alkottok, a barátság szövetét alkotjátok; és a közösségi média segíthet benneteket, hogy kapcsolatban maradhassatok egymással, és ezt a kapcsolatot ki tudjátok bővíteni a világ más tájain élő többi család felé. Ugyanakkor nem szabad engedni, hogy ezek az eszközök veszélyeztessék az igazi, hús-vér kapcsolatot, és virtuális világba zárjanak be bennünket, és így elszigeteljenek a konkrét kapcsolatoktól, amelyek arra ösztönöznek, hogy közösségben másokkal a legjobbat adjuk magunkból. Ted és Nisha története valószínűleg segítheti az összes családot, hogy elgondolkodjanak, nem lenne-e jobb kevesebb időt szánni ezekre a technikai eszközökre, és több minőségi időt tölteni egymással és Istennel. Amikor túlzásba viszed a közösségi média használatát, akkor „külső keringési pályára állsz". Amikor az asztalnál ültök, és ahelyett, hogy beszélgetnétek egymással a családban, mindenki a mobiltelefonját böngészi és a kinti világhoz kapcsolódik, akkor „külső keringési pályán" vagytok. Ez veszélyes! Miért? Mert elvon a család konkrétságától, egy „légnemű", tartalom nélküli életbe sodor téged. Vigyázzatok erre! Emlékezzetek Ted és Nisha történetére, akik azt tanítják nekünk, hogy helyesen használjuk a közösségi médiát.

Hallottuk Enasstól és Sarmaadtól, hogy lehet a családon belüli szeretet és hit az erő és a béke forrásává a háború és üldözés kiváltotta erőszak és pusztítás közepette is. Az ő történetük eszünkbe juttatja azokat a tragikus helyzeteket, amelyeket sok család elszenved, sokan kénytelenek elhagyni otthonukat, máshol keresve biztonságot és békét. De Enass és Sarmaad azt is megmutatták nekünk, hogyan lehet a családból kiindulva és sok más család szolidaritásának köszönhetően újraépíteni az életet, és hogyan születhet újjá a remény. Láttuk ezt a támogatást Rammynek és testvérének, Meeladnak a videóján, amelyen Rammy kifejezte mélységes háláját a bátorításért és segítségért, amelyet családja kapott sok keresztény családtól, a világ minden tájáról, akik lehetővé tették, hogy visszatérhessenek településeikre. A családok minden társadalomban békét szülnek, mert megtanítják a szeretetet, a befogadást és a megbocsátást, melyek a legjobb ellenszert jelentik a gyűlölködésre, az előítéletre és a bosszúra, amelyek megmérgezik az egyes emberek és a közösségek életét.

Amint egy kiváló ír pap [Patrick Peyton] tanította: „a család, amely együtt imádkozik, együtt is marad", és békét sugároz. Az ilyen család nagy segítséget nyújthat olyan családoknak, amelyek nem élnek békében. Ganni atya halála után Enass, Sarmaad és családjaik a megbocsátást és a megbékélést választották a gyűlölet és a harag helyett. A kereszt fényénél felismerték, hogy a rosszat csak a jóval lehet legyőzni, a gyűlöleten csak a megbocsátással lehet felülkerekedni. Szinte hihetetlen, hogy békére tudtak lelni Krisztus szeretetében, egy olyan szeretetben, amely mindent újjáalkot. Ma este velünk osztják meg ezt a békét. Imádkoztak. Az imádság. Az együttimádkozás. Miközben hallgattam a kórust, láttam ott egy anyukát, aki tanította gyermekének a keresztvetést. Kérdezem tőletek: ti megtanítjátok gyermekeiteknek a keresztvetést? Igen vagy nem? [Yes.] Vagy azt tanítjátok, hogy valami ilyesmit csináljanak [gyors, jelentéstelen kézmozdulatot végez], amiről azt se lehet tudni, mit fejez ki? Nagyon fontos, hogy a gyermekek már kiskorukban megtanuljanak helyesen keresztet vetni: ez az első hitvallás, amelyet megtanulnak, az Atyában, a Fiúban és a Szentlélekben való hit megvallása. Ma este, mielőtt lefeküdnétek, ti, szülők, tegyétek fel magatoknak a kérdést: megtanítom-e gyermekeimnek a helyes keresztvetést? Gondolkodjatok el ezen, ez ugyanis a ti feladatotok!

Krisztusnak a mindent megújító szeretete az, ami lehetővé teszi azt a házasságot és házastársi szeretetet, amelyet hűség, felbonthatatlanság, egység és az élettel szembeni nyitottság jellemez. Ez látható az Amoris laetitianegyedik fejezetében. Ezt a szeretetet láttuk Maryben, Damianben és tízgyermekes családjukban. Kérdezlek benneteket [Maryhez és Damianhez fordul]: gyermekeitek fel szoktak idegesíteni benneteket? [Bólogatnak.] Igen, az élet már csak ilyen! De milyen jó dolog, ha valakinek tíz gyermeke van! Köszönöm! Köszönjük szavaitokat, a szeretetről és hitről tett tanúságtételeteket! Ti megtapasztaltátok, hogy Isten szeretete képes teljesen átalakítani életeteket, és képes megáldani benneteket egy szép család örömével. Azt mondtátok, hogy családos életetek kulcsa az őszinteség. Megértjük elbeszélésetekből, mennyire fontos, hogy állandóan felkeressük az igazságnak és a szeretetnek azt a forrását, amely képes átalakítani életünket. Kicsodát? Jézust, aki nyilvános működését épp egy lakodalmon kezdte. Ott, Kánában a vizet finom újborrá változtatta, mely lehetővé tette, hogy pompásan folytathassák az örömteli ünneplést. Elgondolkodtatok-e már azon, mi lett volna, ha Jézus nem tette volna meg ezt? Gondoltatok-e már arra, mennyire szörnyű egy lakodalmat vízzel befejezni? Szörnyű! Mária megértette ezt, és ezért mondta a fiának: „Nincs boruk." Jézus pedig megértette, hogy az ünnep rosszul végződne, ha csak víz maradna. Így van ez a házastársi szeretettel is. Az újbor érlelődik a jegyesség szükséges, átmeneti ideje alatt, a házas élet folyamán pedig éretté válik a kölcsönös önátadásban, mely lehetővé teszi, hogy a házasok, ketten, „egy testté" váljanak. És hogy meg tudják nyitni szívüket a szeretetre szomjazók felé, különösen azok felé, akik egyedül, elhagyatottan élnek, akik gyengék, sebezhetők, a kidobás kultúrája által félresöpörtek. Ma ugyanis ilyen kultúrában élünk, ez mindent kidob: mindent kidob, ami nem hoz hasznot, kidobja a gyermekeket, mert kellemetlenséget okoznak, kidobja az öregeket, mert nincs rájuk szükség... Csak a szeretet ment meg bennünket ettől, a kidobás kultúrájától!

A családok mindenhol arra kaptak meghívást, hogy növekedjenek és boldoguljanak, a nehézségek és korlátok között is, ahogyan azt a korábbi nemzedékek is tették. Valamennyien a családok hosszú láncolatának vagyunk a részei, mely az idők kezdetéig nyúlik vissza. Családjaink emlékezetből élő kincsek, gyermekekkel, akik majd maguk is szülők és nagyszülők lesznek. Tőlük kapunk identitást,

értéket és hitet. Láthattuk ezt Aldónál és Marissánál, akik több mint ötven éve házasok. Házasságuk egy a szeretetnek és a hűségnek emelt emlékmű! Unokáik fiatalon tartják őket; otthonuk tele van örömmel, boldogsággal és tánccal. Jó volt látni [a videón], ahogy a nagymama tanítja táncolni az unokákat! Kölcsönös szeretetük Isten ajándéka, melyet örömmel adnak tovább gyermekeiknek és unokáiknak.

Az a társadalom – erre jól figyeljetek! –, amely nem becsüli meg a nagyszülőket, egy jövő nélküli társadalom. Abból az Egyházból, amely nem viseli szívén a nemzedékek közötti szövetséget, hiányozni fog az, ami valójában számít, a szeretet. Nagyszüleink megtanítják nekünk a házas és szülői szeretet jelentését. Ők maguk is családban nőttek fel, és gyermekként és testvérként is megtapasztalták a szeretetet. Ezért a tapasztalat és a bölcsesség gazdag kincsestárát jelentik az új nemzedékek számára. Nagy hiba, ha nem kérdezgetjük az időseket tapasztalataikról, vagy ha azt gondoljuk, hogy a velük való beszélgetés csak időpocsékolás. Szeretnék itt köszönetet mondani Missynek a tanúságtételéért. Azt mondta, hogy a nomádok között a család mindig az erő és a szolidaritás forrása volt. Tanúságtétele emlékeztet bennünket arra, hogy Isten házában mindenkinek van hely az asztalnál. Senkit sem szabad kizárni, szeretetünknek és figyelmünknek mindenkire ki kell terjednie.

Késő van, fáradtak vagytok, és én is az vagyok. De hadd mondjak egy utolsó dolgot! Ti, családok, az Egyház és a világ reménye vagytok! Isten, az Atya, a Fiú és a Szentlélek a saját képére és hasonlatosságára teremtette az emberiséget, hogy részesévé tegye szeretetének, hogy az emberiség a családok családja legyen, és annak a békének örvendhessen, amelyet egyedül ő adhat meg. Az evangélium melletti tanúságtételetekkel segíthetitek Istent, hogy megvalósíthassa álmát. Hozzájárulhattok ahhoz, hogy Isten gyermekei mind közeledjenek egymáshoz, hogy növekedjenek az egységben, és megtanulják, mit jelent az egész világ számára egyetlen nagy családként békében élni. Ebből a megfontolásból kiindulva kívántam mindnyájatoknak adni egy-egy példányt az Amoris laetitiából, amelyet a családdal foglalkozó két szinódus készített elő, és azért íródott, hogy egyfajta útikalauzként szolgáljon ahhoz, hogy örömmel tudjátok élni a család evangéliumát. Mária, a mi anyánk, a családok és a béke királynője támogasson mindnyájatokat életutatokon, a szeretet és a boldogság útján!

Most pedig az est befejezéseképpen elmondjuk a családok találkozójának imáját! Mindnyájan közösen mondjuk el a családtalálkozó hivatalos imáját! [Nagy taps.]

God, our Father...

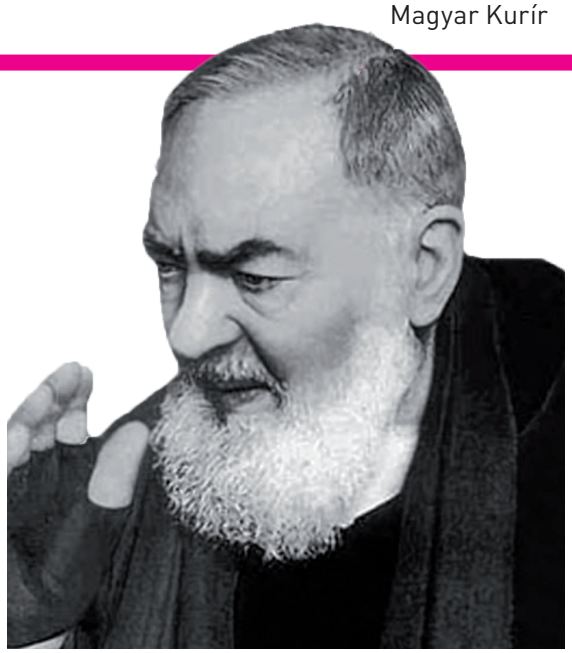
[Imádság és áldás, angolul.]

Jó éjszakát, aludjatok jól! A holnapi viszontlátásra!

Ferenc pápa beszéde Dublinban a családok világtalálkozóján.

Fordította: Tőzsér Endre SP
Fotó: Vatican News
Magyar Kurír

Pio atya tíz tanítása új lökést adhat az életednek

Pietrelcinai Szent Pio, a stigmatizált ferences rendi szerzetes pap, akinek Isten különleges adományokat és karizmákat adott, minden erejét arra fordította, hogy megmentse a lelkeket. Íme pár tanítása, amely a mi életünket is felrázhatja:

1. Ne törődj a holnappal, azzal foglalkozz, hogy ma jót tegyél!
2. Ha Jézus ilyen boldoggá tesz minket a földön, milyen lesz a mennyben?
3. Ha a félelem megbénít, mondd, ahogy Szent Péter: „Ments meg, Uram!" Ő kinyújtja a kezét – szorítsd meg erősen, és járj boldogan!
4. Igyekezz mindig a legjobbat tenni: ma jobbat, mint tegnap, holnap jobbat, mint ma!
5. Ha az ördög nem alszik, hogy elveszejtsen minket, a Szűzanya nem hagy el minket egy pillanatra sem.
6. Amikor időt vesztegetsz, lekicsinyled Isten ajándékát, azt az ajándékot, amelyet Ő, a végtelenül jó a te szeretetedre és nagylelkűségedre bíz.
7. Legyetek lelki méhecskék, amelyek a kaptárjukba nem visznek mást, mint mézet és viaszt! Otthonotok legyen csurig tele édes szelídséggel, békével, egyetértéssel, alázatossággal és kegyességgel, így beszéljetek másokkal!
8. Munkálkodj a jón bárhol, amíg bárki azt nem mondhatja: „Ez Krisztus fia." Viseld el a gyötrelmeket, a betegséget, a kínokat Isten szerelméért és a szegény bűnösök megtéréséért!
9. Egy megtért ember beszélt Pio atyának az attól való félelméről, hogy újra elesik. Pio atya azt mondta neki: „Veled leszek. Gondold meg, fiam, hagynék újra elesni egy lelket, amelyet fölemeltem? Menj békében, és bízz bennem!"
10. Akinek van ideje, ne várjon időt! Ne halasszuk holnapra, amit ma megtehetünk! A jövő ígéretéből a „lehetett volna" marad, és ki mondja meg nekünk, hogy holnap élünk-e? Hallgassuk meg lelkiismeretünknek, az igazi prófétának a hangját: „Ha ma halljátok az Úr hangját, ne akarjátok becsukni a fületeket!" Térjünk észhez, és értékeljük, hogy egyedül az elillanó pillanat van a mi birtokukban. Pillanat és pillanat közé ne tuszkoljunk időt, mert az nem a tulajdonunk!

Forrás: Aleteia.it, Magyar Kurír (asz)

PŐSZE Roland: Gondolatok az evangéliumhoz

Krisztus betölti az űrt

„...a tömeg áradt hozzá Isten igéjét hallgatni.” (Lk 5,1)

Az ember a teremtéstől kezdve vágyakozik valami különlegesre. El akar szakadni a megszokottól és valami új felé szeretne közeledni. A divat, a kultúra, a zene mindig emberek tömegeit mozgatja meg. A reklámokon keresztül rabjaivá válunk a világ mulandó dolgainak. Nehezen tudunk ellenállni a kísértéseknek, csábításoknak.

Nem volt ez másként Jézus korában sem. Az akkori emberek is vágytak valami különlegesre, újra, s mindezt Krisztus tanításaiban, csodáiban érezték meg. Krisztus hozzáadott valami jót az életük érzéseihez. Az emberek számára ez volt a mozgatóerő. Ez volt az, ami megérintette a tömegeket. Ez a jó indította el a tömeget, hogy keressék Krisztust. Vágyakoztak Isten szavára, üzenetére. Megvigasztalódtak általa, erőt merítettek, növelték a hitüket. Ha éhesek voltak Jézus „jóllakatta” őket, ha szomjasak voltak , akkor szomjúkat oltotta.

A mai világ is szomjazik, vágyakozik Krisztusra. Az ember életében az űrt, az ürességet, a hiányt Krisztus képes betölteni. Az emberi kapcsolatokban Krisztus az, aki a hiányosságokat kiegészíti. Krisztus nélkül nem lehet a problémákat, a gondokat megoldani. Krisztusnak fenntartott űr betöltését nem helyettesítheti emberi okoskodás. A végleges megoldás nem más, mint Krisztus.

Elvárásaink

„Úgy bánjatok az emberekkel...” (Lk 6,31)

Életünk folyamán az emberi kapcsolatainkat feltételekhez kötjük. Ha ezt és ezt megteszed, akkor jó lesz a kapcsolatunk és segíteni fogok neked. Gyakran támasztunk olyan elvárásokat, amit mi magunk sem tudnánk megfelelő módon teljesíteni. Hatalmas elvárások Istennel és embertársammal szemben. Önmagammal szemben milyen elvárásaim vannak? Hamarabb észreveszem a szálkát mások szemében, mint a sajátomban a gerendát? Jézus az emberek felé mindig olyan elvárásokat támaszt, amit az ember képes megtenni. Olyan utat mutat, amit ő már végig járt előttünk és megcselekedett.

Emberi magatartásainkból sokszor hiányzik a tolerancia, a másik ember elfogadása. Nehezen tudjuk elviselni, elfogadni, hogy a másik ember nem olyan, mint én, nem úgy gondolkodik, vélekedik, hisz, mint én. Ha nincs velem egy hullámhosszon, akkor ő már biztos rossz ember, az ellenségem, akivel szemben igyekszek minden kapcsolatot megszakítani. Ez az emberi gyengeségünk egyik vesztőhelye, ahová elássuk a kapcsolatok fejlődésének és kibontakozásának lehetőségeit.

Gyakran fogalmazódik meg az emberben a következő ismert állítás: „Amilyen az adj Isten, olyan a fogadj Isten!” Ennek a mondásnak lehet pozitív és negatív értelmezése is. Ez előre viheti vagy hátráltathatja az életemet, közösségemet, családomat. Keresztény emberként a rosszra is igyekezzünk jóval válaszolni. Ha ugyanolyan a magatartásunk, az életünk, a beszédünk, mint a pogányoké, akkor milyen tekintetben mondjuk magunkat kereszténynek, Krisztus követőknek. Krisztus követése elhivatottságot kíván és nem elvárásokat támaszt felé.

Ikonosztázszentelés Ráton

Február 24-én nagy esemény volt a ráti Szent György templomban, hiszen ezen a neves napon került sor a templom ikonosztázának a megszentelésére. Habár egy olyan görögkatolikus templomról beszélünk, amely még 1912-ben épült, mégis, ismeretlen okok miatt, az ikonosztáz helyet csak egy alacsony vasrács választotta el a templom szentélyét és a hajót. Meglehet, hogy a szent hajléknak alapítói akartak hagyni némi munkát a jövő nemzedéknek is, de talán az is közrejátszott, hogy nem sokkal a templom befejezése után elkezdték építeni a parókia épületét is, amelyet 1934-ben sikeresen be is fejeztek. Gondolom, bizonyára tervbe volt az ikonosztáz is, de a két világháború, meg az azt követő kommunista diktatúra ezt megakadályozta. Ugyanis a ráti görögkatolikus templomot, mint oly sok más templomot is Kárpátalján, a kommunisták elvették és azt a pravoszlávoknak adták át. Amint azonban mód volt rá, 1991-ben a görögkatolikusok visszakapták régi szentélyüket. Készülve a centenáriumi ünnepségre, 2010-2012 között a templomot kívül és belül felújították. A felújítás kiterjedt arra is, hogy a régi téglából készült oltárt új faragot faoltár váltotta fel, valamint új előkészületi asztal és tetrapod is került a templomba. Mégis valamiféle hiányérzett uralkodott, mert már nagyon kívánkozott az felújított templomba az ikonosztáz. Manapság gyakran találkozunk azzal, hogy nagyobb munkálatokhoz támogatókat keresnek, gyakran magyarországi támogatást kérnek. A rátiak azért merészen elhatározták, hogy önerőből belefognak az ikonosztáz megvalósításába. Három évi gyűjtés után 2015-ben Prijmics Mihajlo művészettörténész elkészítette a tervrajzot, amely egy egyszerűbb, egysoros ikonosztáz megvalósítását tette lehetővé. A tervek úgy készültek, hogy az ikonosztáz összhangban legyen a templom stílusával és a meglévő festményekkel, illetve, hogy kihangsúlyozza az oltár felett elhelyezkedő régi baldachint. Az ikonosztáz megvalósítását négy fiatal művész vállalta, név szerint Osztápiv Tárász, Litusz Sztanyiszláv, Zelinkó Tárász és Kádár Vaszil. A munkálatok három fázisban történtek. Először 2017 márciusában elhelyezésre került az ikonosztáz faszerkezete, majd augusztusban elkészült a királyi ajtó az új ikonokkal és végül, 2018 januárjában, minden ikon a helyére került.

Mintegy a munkálatok megkoronázásaként az említett napon Milán püspök atya, több pap és jelentős számú hívő jelenlétében, felszentelte az ikonosztázt. A Krisztust ábrázoló főikonon a Jézus kezében lévő Evangéliumos könyv egy rövid, de igen mély idézetet tartalmaz János evangéliumából: „Szeressétek egymást". Ha belegondolunk, a mai világban valóban nagy szükség van arra, hogy az emberek szeressék egymást. A ráti közösség a felebaráti szeretetet azáltal is megvalósítja, hogy a templomban békében és szeretetben imádkoznak együtt magyarok és ruszinok. A szertartások külön-külön folynak magyar, valamint ószláv nyelven, Gergely és Julián naptár szerint. Néhány neves alkalommal pedig, mint amilyen az ikonosztáz szentelés is volt, a Liturgia két nyelven zajlik.

A sorok közt azért talán érdemes megjegyezni, hogy az ikonosztáz megvalósítása, dr. Szolánszky Ágoston atya buzdítása mellet, teljes egészében a hívek jólelkű adományaiból jött létre és így majd lesz mit mesélni a jövő nemzedéknek. Hálatelt szívvel tudják majd mesélni nem csak azt, hogy valamikor voltak emberek, akik megépítették a templomot és a parókiát, de azt is, hogy a XXI. század elején a rátiak Isten dicsőségére ikonosztázzal tették teljessé a templomot. Ezért mindazokon, akik hozzájárultak az ikonosztázhoz teljesüljenek a Liturgia amboni imádságának a szavai: „Szenteld meg azokat, kik házad ékességét szeretik!"

A sivatagi atyák bölcsessége

Egy testvér jött Poimén atyához, és így szólt hozzá: "Atya, sok gondolat támad rám, és veszélybe sodornak." Erre az idős atya kivezette a szabad levegőre, és azt mondta: "Teregesd ki köpenyedet, és fogd be a szelet!" Ő azt mondta: "Nem tudom megtenni."

Erre így szólt hozzá az idős atya: "Ha ezt nem tudod megtenni, akkor azt sem tudod megakadályozni, hogy jöjjenek a gondolatok, de az hatalmadban áll, hogy ellenállj nekik!"

IVÁN Gábor:

Köszönni kell, köszönni nehéz

Bizonyára mindnyájan találkoztunk azzal az esettel, amikor faluban megyünk az üres utcán, jön szembe egy fiatalabb, és várnánk, hogy köszönni fog, már készülünk is a válaszra, amikor hirtelen... nem történik semmi. A másik elmegy mellettünk anélkül, hogy szólásra nyitná az ajkát. Talán idegesít bennünket, és fortyogunk magunkban, hogy micsoda illetlenség, de a legtöbb esetben az éremnek csak az egyik oldalát látjuk.

Köszönni ugyanis nehéz, bármennyire magától értetődőnek tűnik is. Különösen a felnőttek számára természetes a köszönés, ám sajnos ez nem mindenki számára van így.

Mielőtt még – egyébként jogosan - elítélnénk a másikat, érdemes gondolni arra is, hogy valaki nem feltétlenül rossz szándékkal hagyja el a köszönést.

Nézzük meg jelen korunk társadalmi berendezkedését, és látni fogjuk, hogy a köszönés elmaradása csupán tünet egy nagyobb egészben, ami áthatja életünk minden egyes momentumár.

Ha visszanézünk az elmúlt 30-40 évre, azt látjuk, hogy a társadalmi viszonyok merőben átrendeződtek, különös tekintettel a közösség formáló erejére. Ha valaki elfogadottá akart válni a saját környezetében, mindent meg kellett tennie az írott és íratlan szabályok betartásáért. Ha valaki pl. a buszon nem adta át a helyét az idősnek vagy várandósnak, a társadalmi kirekesztés valamely fajtájával kellett számolnia: megszólták, megbüntették. A mai trendek inkább a személyi önmegvalósítás irányába mutatnak, mások véleményének figyelmen kívül hagyása mellett. Elég, ha csak rátekintünk a közösségi oldalakra. Tele vannak olyan megnyilatkozásokkal, amelyek szerint, mindazok, akinek nem tetszik a posztoló életstílusa vagy döntései, távozhatnak melegebb éghajlatra.

Emellett az oktatásban is történtek változások. A korábbi poroszos fegyelmező gondolkodásmód helyét egyre inkább átvette a Rousseau-i nevelési módszer, amelyet ma nagy előszeretettel használnak egész Európában. Míg 30 évvel ezelőtt teljesen elfogadott volt, hogy valaki vonalzóval kap körmöst a kihágása vagy a fegyelmezetlensége miatt, ma már gyakran akkor is a tanárt vonják felelősségre, ha a gyermek hibázott. Nem akarok ítéletet mondani egyik tanítási módszer felett sem, mert a nyugati nevelési módszernek is megvan a maga előnye, pl. hogy önálló gondolkodásra nevel az információk tömegének kontrollálatlan bebiflázása helyett. Inkább arra akarom felhívni a figyelmet, hogy átmeneti időszakban vagyunk, ami tele van változással és bizonytalansággal.

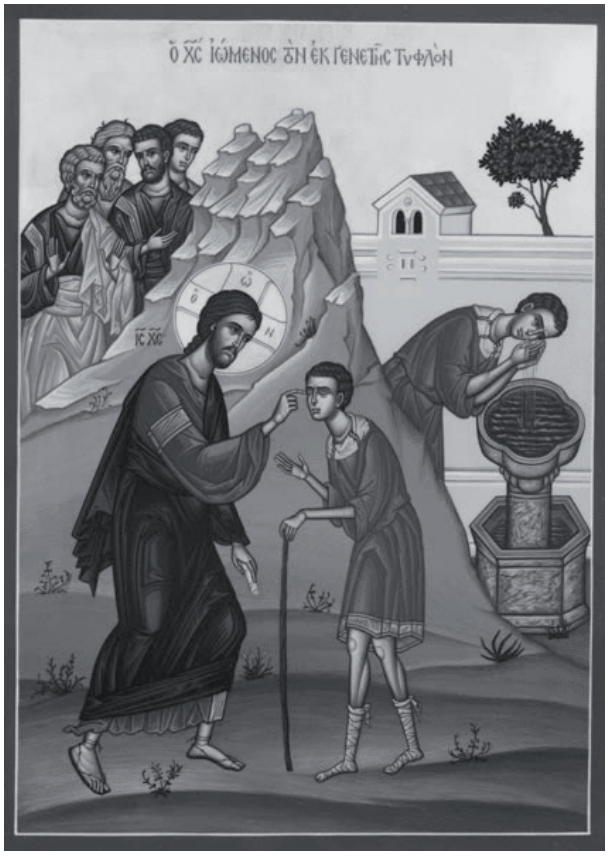
Miért nem köszönnek ma az emberek? A kulcsszó talán épp a bizonytalanság, – a köszönés témájában is. Amíg korábban nem volt kérdés, kinek és hogyan kell köszönni, addig ma sokkal kevésbé egyértelmű. Ismerjük talán a viccet a nyuszikáról, amikor azon gondolkodik, hogyan köszöntse a rókát, amikor majd találkoznak. Nevezze elvtársnak vagy róka úrnak vagy egyszerűen csak rókának? Ugyanez zajlik le sok-sok fejben. A vége viszont gyakran az, hogy az ember egyik variációt sem választja, és csendben marad az illető.

A mai kor egyik nagy lehetősége és egyben nagy buktatója a választás lehetősége. Ma Európában és Amerikában mindenki az lehet, aki csak akar. Mindenki megvalósíthatja az álmát attól függetlenül, hogy milyen társadalmi körülmények között kezdi a felemelkedését. Egyrészt lehetőséget kínál a kor, hogy olyan történeteket lássunk megvalósulni, mint pl. Bill Gates vagy Steve Jobs életútja, akik egy garázsból indultak ugyan, de pár évtized alatt gazdasági birodalmakat hoztak létre. És mindenki szeretne hasonló sikereket. Ugyanakkor a végtelen lehetőségek sora döntésképtelenné teheti az embert. Melyik utat válasszam, hol lenne a legjobb? Legyen-e családom vagy legyen karrierem? Sok ember végül egyáltalán nem választ, hanem sodródik az árral, míg valahol partra veti az élet. Ugyanez a bizonytalanság nyilvánul meg a köszönés alkalmával is.

Kitágítva egy kissé a köszönés problémáját, érdemes elemezni a köszönni vágyó személyiségét is. Elsősorban városokban látni az elfoglalt, gondterhelt ember mintapéldányait. Ismerjük ezt a típust, aki általában 30 év alatt, de akár felette is, lehajtott fejjel vagy telefonjába mélyedve sétál az utcán célja felé, és közben nem látja a körülötte lévő világot. Az ilyen embereknek rengeteg problémája lehet annak ellenére, hogy a külső szemlélő csak annyit lát: az illető nem köszön.

Jean Paul Sartre francia filozófus beszél arról, hogy az emberi találkozásban mások tekintetének va-

gyunk kitéve. Azaz ahányszor találkozunk egy másik emberrel, annak tekintetében saját magunk jó és rossz tulajdonságaival szembesülünk. Erre a szembesülésre nem mindig vagyunk képesek, nem mindig van hozzá kedvünk. Éppen ezért sokkal egyszerűbb elfordulni a másiktól, mint szembenézni önmagunkkal. Folytathatnánk még a sort a köszöntést gátló tényezőkkel, mint a társadalmi rangi különbségek, az önmagunkba zárkózás elfoglaltsága vagy éppen a harag kérdése, de összességében elmondhatjuk, hogy a köszönésben eredendően saját magunkat fejezzük ki, magunkból adunk át egy darabot a másiknak, és ha nem vagyunk biztosak önmagunkban, ha nincs, amit adhatnánk a másiknak, akkor a köszönéstől magától is tartózkodni fogunk.

Mit lehet hát tenni? – kérdezhetjük magunktól. Szerencsénkre nem vagyunk egyedül a problémáinkkal. Keresztény emberként mindig számíthatunk arra, hogy bármilyen gondunk legyen is, azzal Krisztus már találkozott, és megoldást is adott rá. Nekünk annyi a feladatunk, hogy kihámozzuk ezeket a megoldásokat az evangélium üzenetéből.

Találkozásai alkalmával Jézus egyik fő felszólítása így szól az emberhez: „Ne félj!" Ezt pedig gyakran követi annak biztosítása, hogy Isten gondoskodik az Ő teremtményeiről. Emlékezhetünk a mező liliomaira vagy a csodálatos halfogásra, Krisztus megjelenéseire feltámadása után. Mindegyik ilyen találkozás bátorító szándékú, hogy az embereknek legyen ereje boldognak lenni.

Itt fontos megemlíteni a köszönés egy nagyon fontos címzettjét: magát a Jóistent. Egész eddig az emberi köszöntésekről volt szó, de a keresztény ember Istennel is ápolja a kapcsolatát. Talán ez az, ahonnan elindulhat a változás a köszönési szokásainkat illetően, hiszen a testi köszönésünk lelkünk állapotának kifejeződése. Krisztus azt mondja: „A szív bőségéből szól a száj" (Mt 12,34). Ahogyan belül érzünk, úgy viseltetünk majd kifelé is. Emiatt van különös jelentősége az istenkapcsolatunknak az emberekkel való kommunikációnk terén. Ha ez a belső kapcsolat rendben van, a félelem nem gátolhat olyan módon, mint a teljesen fogódzómentes embert. Aki tudja Istent köszönteni, fogja tudni az embereket is. Nagyböjtben sokszor szertartásunk tesz arról, hogy legyen alkalmunk találkozni az emberszerető Istennel. De év közben is megvannak a magunk lehetőségei. Ott vannak a napi imádságaink, a templomi szolgálatok, és különösen az ünnepek. A legjobb alkalmak, hogy köszöntsük a Teremtőnket.

Krisztus az evangélium tanításában arra buzdít bennünket, hogy merjünk a másik elé állni. A köszönés az első jele a kapcsolatteremtésnek. Az az ember, aki üdvözli a másikat, nincs többé saját börtönébe zárva, hanem lehetősége adódik, hogy gondjai enyhüljenek, hogy haragja elszálljon, hogy többé ne legyen saját gondolatai rabja. Ezzel együtt az ember köszönésében mindig benne van saját önkifejeződése. Ahogyan köszönünk a másiknak, megmutatja, milyen emberek vagyunk. Amikor jó napot kívánunk a másiknak, abban benne van a jó szándékunk és saját kiegyensúlyozottságunk. A köszönés tehát lehet a boldogság forrása. Adja a Jóisten, hogy merjünk és akarjunk jót szólni a másik embernek, mert köszönni ugyan nehéz, de mindenképp nagy jutalmat hordoz magában.

ESPÁN Rita:

- OLDAL

Az Evangélium és az örömhír formát ölt

Hatodik alkalommal szervezett ikonfestő lelkigyakorlatot a Karácsfalvai Sztojka Sándor Görögkatolikus Líceumban január 17. és 20. között a Görögkatolikus Ifjúsági Szervezet.

A lelkigyakorlat célja évről évre az, hogy megismertesse a jelentkezőket az ikonfestészet művészetének látható jegyeivel és szimbolikájával, hogy ezzel is közelebb vigye őket Istenhez és/vagy az általuk festett szenthez. Az alkalom mottójául Szent Germánosz konstantinápolyi pátriárka ikontiszteletről szóló gondolata szolgált: „Urunk, Jézus Krisztus testi életének örök emlékezetét ... őrzi a hagyomány, hogy emberi formában ábrázoljuk, azaz látható teofániájában, jól tudva, hogy így magasztaljuk fel Isten Igéjének megalázkodását."

A VI. Ikonfestő Lelkigyakorlat a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. támogatásával valósult meg.

VI. Görögkatolikus Jótékonysági Bált Beregszászban

Hatodik alkalommal rendezte meg farsangi bálját február 10-én a beregszászi Arany Páva étteremben a Görögkatolikus Ifjúsági Szervezet (GISZ), melyen idén közel 350-en vettek részt.

A bál kezdetén Bocskor Andrea, európai parlamenti képviselő köszöntötte a jelenlevőket, majd Demkó Ferenc, a Munkácsi Görögkatolikus Egyházmegye helynöke, Kuti László, Magyarország Ungvári Konzulátusának konzulja, Erdei Csaba, Magyarország Beregszászi Konzulátusának konzulja szólt az egybegyűltekhez.

Valamennyien örömüket fejezték ki, hogy a nehéz, „felhőkkel borított" időkben is van ereje a kárpátaljai magyarságnak arra, hogy együtt ünnepeljen, mulasson.

Pohárköszöntőt Lődár Jenő, a GISZ elnöke mondott. Kiemelte, hogy az idei bál bevételét jótékony célra fordítják a szervezők: a Ráti Szent Mihály Gyermekotthon számára gyűjtenek.

AA gyermekotthon jelenlévő neveltjei énekekkel mutatkoztak be a közönségnek.

A bál megnyitója után vacsora következett, majd a Karácsfalvi Sztojka Sándor Görögkatolikus Líceum diákjai keringőztek. Ezzel kezdetét vette az éjjel háromig tartó táncos mulatság, amelyen a talpalávalót a Kétkanál együttes szolgáltatta.

A tánc mellett árverés, tombolahúzás és Sztojka Vanessza éneklése színesítette a programot.

A jótékonysági bálon 49 000 UAH gyűlt össze a Ráti Szent Mihály Gyermekotthon számára, emellett a Könyvtárellátó Nonprofit Kft. és a Nemzetpolitikai Államtitkárság közreműködésével könyvadományokban is részesültek az otthon gyermekei.

Marosi Anita

Nagyböjti ifjúsági lelkigyakorlat

A Görögkatolikus Ifjúsági Szervezet március 2-4. között rendezte meg Nagyböjti Ifjúsági Lelkigyakorlatát. Az eseménynek ismét a Karácsfalvai Sztojka Líceum adott otthont.

Kezdésként egy vecsernyével adtak hálát a jelenlévők azért, hogy részt vehetnek a lelkigyakorlaton, majd egy finom vacsora elfogyasztása után ismerkedős játékok és beszélgetések segítségével ismerhették meg egymást.

A szombat reggeli imaóra után csoportokra osztva, interaktív feladatokat kaptak a résztvevők, mely által alkalmuk nyílt az önismeretre, a csapatmunkára, az imádkozásra és a szórakozásra is. Ennek segítségére volt még az egyéni bibliaolvasásra és elmélkedésre szánt idő, amely során közelebb kerülhettek Istenhez és önmagukhoz. A nap bűnbánati esttel zárult, ahol lehetőség volt a szentgyónásra, később pedig egy esti Előszentek Liturgiáján vehettek részt a fiatalok.

Csoportonként egy kisebb játék segítségével mindenki szembesülhetett azzal, hogy melyek azok a dolgok, amelyekre nem sajnáljuk az időnket, energiánkat és pénzünket. Az eredmények egyes esetekben meglepőek és elgondolkodtatóak lettek, így mindenki átgondolhatta melyek azok a dolgok az életben, amelyeket előtérbe kellene helyeznie, és melyek a kevésbé fontosak.

A lelkigyakorlat Szent Liturgiával, illetve a Beregszászban megrendezett Kereszthódoló Körmenettel ért véget.

Molnár Szabina

Sportnap 2018

Tizedik alkalommal szervezte meg április 21-én Szent György-napi Görögkatolikus Ifjúsági Sportnapját a Görögkatolikus Ifjúsági Szervezet (GISZ) a Munkácsi Görögkatolikus Egyházmegye Beregszászi Magyar Esperesi Kerületének fiataljai számára.

A 250 fiatalt megmozgató sportnapra ez alkalommal is a tiszapéterfalvai sportpályán került sor: a Nagyszőlősi és Beregszászi járásokból 12 leány- és 14 fiúcsapat képviselte egyházközségét a megmérettetésen. Előbbiek sorverseny keretében, utóbbiak pedig fociban mérték össze erejüket, ügyességüket és állóképességüket.

A lányok sorversenyére Dubrovszkij Antal, a Karácsfalvai Sztojka Sándor Görögkatolikus Líceum testneveléstanára állított össze 9 részből álló feladatsort. Ennek keretében többek között kosárra dobásban, labdavezetésben, zsákban ugrálásban és ugráló kötelezésben kellett helyt állniuk. A lányoknál első helyen Mátyfalva, másodikon Salánk, harmadik helyen pedig Karácsfalva és Keresztúr közös csapata végzett. A lányok sorversenyén a legügyesebb versenyzőnek a mátyfalvai csapat tagja, Román Alexandra bizonyult.

A fiúk labdarúgótornáját idén is sok remek csel és gól, bravúros védés jellemezte. A dobogó legfelső fokára végül Mátyfalva csapata állhatott fel, amely nemcsak a győztesnek járó kupát, hanem a torna vándorkupáját is hazavitte. A vándorkupát egy évig, a következő versenyig őrzi a bajnokcsapat. Péterfalva csapata a második, Karácsfalva pedig a harmadik helyen végzett. A torna legjobb kapusa a „salánki válogatott" hálóőre, Makár Ádám lett. A torna gólkirályi címét pedig a bajnokcsapat tagja, Tóth Márk nyerte el.

A helyezést, illetve különdíjat kiérdemelt csapatok, játékosok emléklappal, társasjátékokkal és sporteszközökkel gazdagodtak, melyek remélhetőleg hozzájárulnak majd a csapatoknak a következő sportnapon való sikeres részvételéhez.A GISZ X. Ifjúsági Sportnapja A Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. támogatásával valósult meg.

Huszonnegyedik alkalommal került sor ez év nyarán a Megmaradni ifjúsági táborra a Görögkatolikus Ifjúsági Szervezet rendezésében.

A nagy korosztály (17+) alkalmára július 30. és augusztus 2. között a Kékesfüredi (Szinyák) lelkigyakorlatos házban került sor 30 fő részvételével. A program első estéje ismerkedéssel telt, másnap pedig a Borzsa-havasok részét képező Gemba hegyre kirándultak a résztvevők. A tábor fő előadója Luscsák Nílus, a Munkácsi Görögkatolikus Egyházmegye segédpüspöke volt. Elmélkedésében arra hívta fel a fiatalok figyelmét, hogy a kereszténység alapja a feltámadásba vetett hit. Életünk legnehezebb pillanataiban is ennek fényében kell szemlélnünk az eseményeket, és akkor is bízni Isten jóságában, amikor azt gondoljuk, nincs kiút szorult helyzetünkből. Püspök atya őszövetségi atyák példájával szemléltette, hogy teremtőnk mindig megmutatta, hogy ő az élet istene. Kiemelte saját nehézségeink elfogadásának fontos-

ságát is. Isten számtalan alkalommal megmutatta és megmutatja hatalmát. Ezért a nehéz pillanatokban is el kell fogadni és magunkhoz ölelni saját keresztünket.

A fiatalabb korosztály augusztus 6. és 9. között a Karácsfalvai Sztojka Sándor Görögkatolikus Líceumban találkozott. A kis-Megmaradni idén közel 100 fő részvételével zajlott. Az ismerkedéssel telt este másnapján a nagyszőlősi Fekete-hegyre látogattak a résztvevők és segítők. A napot késő estig tartó sportjátékokkal zárták a líceum sportpályáján. Előadóként Weirauch Márió ferences rendi szerzetes érkezett Karácsfalvára, aki Mária és Ábrahám életének példáján keresztül világított rá Isten jelenlétére, s arra, hogyan vezeti ő a keresztény ember életét. A bűnbánati est során sokan beszélgettek Márió atyával azokról a gondolatokról, érzésekről, amelyeket előadása váltott ki. A programot énekekkel kísért tábortűz zárta.

Bibliai Napok 2018

Az előző évekhez hasonlóan idén is megrendezésre került Beregszászi Esperesi Kerületünkben a Bibliai Napok táborsorozat, amelynek keretein belül idén 7 település fiataljai kerülhettek kicsit közelebb a Biblia üzentéhez. A szervezést idén is a Görögkatolikus Ifjúsági Szervezet aktivistái vállalták magukra.

A szervezők a következő falvakba látogattak el: Mátyfalva, Salánk, Batár, Csepe, Nagybégány, Csoma, Palágykomoróc.

Minden helyszínen három napot töltöttek el a tábor vezetői: Horváth Ábel, Mosztockij Sándor, Szoták Emese, illetve Molnár Szabina. Az idei témához hűen minden bibliai történet, amellyel megismerkedtek (a különféle táncos, játékos illetve énekes programok) a tűz bibliai témájához kapcsolódtak.

A bibliai napokon a korosztályonként csoportokra osztott gyerekeknek különböző feladatokat (ügyességi, bibliaismereti) kellett teljesíteniük. Utolsó napon a kézműveskedésé volt a főszerep, de egy kis mozgás és ismétlés még ezen a napon sem maradhatott el. A helyes megoldásokért minden nap végén krajcárokkal jutalmazták a gyerekeket, amelyeket a harmadik nap végén levásárolhattak.

Molnár Szabina

Szent István-napi búcsú Tiszacsomán

Hagyományteremtő szándékkal a tiszacsomai Szent István-napi búcsúhoz kapcsolódóan ünnepi megemlékezéssel és kulturális programokkal egybekötött ünnepségre került sor a Görögkatolikus Ifjúsági Szervezet, a Pro Cultura Subcarpathica, az Ukrajnai Magyar Demokrata Szövetség, a Kárpátaljai Magyar Kulturális Szövetség, a Kárpátaljai Magyar Kulturális Szövetség Ifjúsági Szervezete, valamint a Tiszacsomai Polgármesteri Hivatal szervezésében.

Augusztus 20-án délben sok száz hívő várakozott a csomai görögkatolikus templomban és annak udvarán, hogy részt vehessen a templom címünnepe alkalmából tartott püspöki Szent Liturgián. A szertartást Milan Šašik munkácsi görögkatolikus püspök atya vezette Orosch János nagyszombati érsekkel és a kerület papságával.

Beszédében János érsek atya kiemelte hitünk és magyarságunk megőrzésének fontosságát egy olyan világban, ahol az anyagi jólét hajszolása lelkileg terheli meg a családokat.

A Szent Liturgia végén kenyéráldásra is sor került, mely kenyérből aztán a hívek részesedtek. Ezután a templomból induló körmenet a település központján át a honfoglalási emlékparkba vette az irányt, ahol ünnepi megemlékezésre került sor. Az ünnepi beszédek elhangzása után Milán püspök és János érsek atya áldotta meg a híveket.

A megemlékezés végén megkoszorúzták Szent István király szobrát, majd kulturális programokkal folytatódott a nap. A délután folyamán különféle civil szervezetek mutatkoztak be sátraikban, miközben a színpadon néptánccsoportok adták elő műsoraikat.

Kicsi gyermektől a nagyobbakon keresztül a felnőttekig mindenki találhatott a maga számára szórakozási lehetőséget.

Arcfestés, póló nyomtatás, fényképezkedés, lézerharc, trambulin, ugrálóvár, kézműveskedési várták az érdeklődőket.

Az ünnepi program a Pannonia Allstars Ska Orchestra koncertjével és tűzijátékkal zárult.

Iván Gábor

Kereszthódoló körmenet Beregszászban

„Mutassátok meg a világnak, mennyire szeret bennünket az Isten!" - Ezzel a pápai üzenettel köszöntötte beszédében Luscsák Nílus munkácsi görögkatolikus segédpüspök mindazokat a híveket, akik vele együtt végigzarándokolták az immár hatodik alkalommal megrendezett Kereszthódoló Körmenetet Beregszászban. Nílus püspök beszédében külön kitért arra, hogy a keresztények körmenete egészen más, mint sok-sok felvonulás ebben a világban. A keresztút ugyanis Krisztus szeretetét hirdeti, összefogásra, egymás megértésére hív, és átérezteti velünk azt a mérhetetlen áldozatot, amivel megszabadított bennünket bűneikből és elhagyatottságunkból.

A hatodik kereszthódoló körmenetre több járásból érkeztek a hívek. Voltak, akik egyházközségeik szervezésében busszal, voltak, akik saját ötlettől vezéreltetve jöttek, míg meg nem telt a Beregszász Nagyszőlős felé eső végének buszállomása. Erről az új kezdőpontról indult a menet, amelyet idén is segített rendőri felvezetés. A keresztút minden állomásán egy-egy evangéliumi szakaszt olvastak fel az atyák, majd rövid beszédben buzdították a híveket. Az állomások között a már hagyományosnak számító énekes füzetből énekeltek nagyböjti énekeket a zarándokokkal együtt. Emellett a körmenet sajátossága, hogy egyik állomástól a másikig más-más csoport tagjai viszik a keresztet, megkezdve a papoktól, a papnékon, az egyháztanácstagokon, özvegyeken, tanárokon át, egészen az egészségügyi dolgozókig. Az új útvonal ezúttal érintette a beregszászi kórházat, a pravoszláv és a római katolikus templomot is. Utóbbi állomáson Molnár János plébános atya csatlakozott a menethez, és mondta el prédikációját.

A kereszthódoló körmenet záró helyszínét az előző évekhez hasonlóan ismét a Sevcsenko utcai görögkatolikus templom biztosította. A püspöki prédikáció és áldás után itt hangzottak el az éltetések, és itt részesültek a zarándokok azokban a szentképecskékben, amelyeknek célja, hogy emlékül szolgáljon erről a körmenetről, és emlékeztesse a híveket, hogy jövőre is érdemes eljönniük, lelki feltöltődést és böjti megerősödést találni.

Görögkatolikus papfeleségek lelkigyakorlata

19. alkalommal tartottak lelkigyakorlatot a Beregszászi Magyar Görögkatolikus Esperesi Kerület papfeleségei számára.

Az április 19–22. között megszervezett program helyszíne idén a beregszászi római katolikus Pásztor Ferenc Közösségi Ház volt.

A 2017 szeptemberében átadott zarándokház megfelelő kényelmet és csendet biztosított ahhoz, hogy a tisztelendő asszonyok – félretéve az egyházközségi és családi feladatokat, gondokat – néhány napra kikapcsolódhassanak, és lelkileg feltöltődhessenek.

Az idei lelkigyakorlaton Bodolóczki Emil mikóházi görögkatolikus pap tartott elmélkedéseket.

Emellett jutott idő az imádkozásra és a beszélgetésre is. Vasárnap a beregszászi görögkatolikus templomban megtartott magyar nyelvű szent liturgián vettek részt a papfeleségek, majd közös ebéddel ért véget a négynapos lelkigyakorlat.

Marosi Anita/Kárpátalja.ma

„Krisztus tekintete” Zarándoklat Ungvárra

Március 4-től egészen 17-ig egyházmegyénkben, azon belül az Ungvári Görögkatolikus Székesegyházban volt fellelhető a Mandilion, Krisztus nem kézzel festett képének ikonja.

A katedrálisban az első naptól kezdve folyamatosan látogathatták a hívek a szent ikont, imádkozhatnak előtte, tiszteletükkel illethetik. Március 13-án a Beregszászi Esperesi Kerület hívei és papjai zarándokoltak el Ungvárra, hogy lássák a szentképet, és imádkozhassanak előtte. A zarándokok több busszal érkezve teljesen megtöltötték a templomot. Előbb a szentkép tiszteletére végzett paraklisszal, majd Szent Liturgiával ünnepelték meg ezt a különleges napot.

A szertartások előtt Milán püspök köszöntötte a híveket, majd Demkó Ferenc helynök atya prédikált az evangélium felolvasása után. Beszédében arról a tekintetről szólt, amely az ikonokat nézve figyelemmel kísér bennünket. Nem számít, melyik irányból nézünk egy ilyen ikonra, a rajta szereplő személy tekintete elkísér bennünket. Ez a tekintet néha megerősít, és arra sarkall, hogy még inkább tanúságot tegyünk a világban Isten szeretetéről, máskor bűnbánatra indít, mert általa felismerjük önnön vétkeinket. A helynök atya arra buzdította a híveket, mindnyájunkat, hogy igyekezzünk tanúságtévő életet élni, és Krisztus tekintetéből ne megrovást, hanem megerősítést kiolvasni.

A Szent Liturgia végeztével a hívek elindultak buszaik felé, de Krisztus nem kézzel festett képe nem maradt magára, hiszen kerületünk zarándokait felváltotta az érkező hívek egy másik csoportja, hogy ők is imádkozzanak és lelkileg épülhessenek, mint ahogyan az mi is megéltük az ezen a gyönyörű napon.

Kerületi hittanverseny Tiszacsomán

„Az idő betelt: közel van Isten országa. Térjetek meg és higgyetek az üdvösség jóhírében." (Mk 1,15) – Ez a szentírási idézet állt azon az oklevélen, amit az idén kerületünkben megrendezett hittanverseny helyezettjei vehettek át. A verseny témája ugyanis Szent Márk evangéliumának teljes szövege volt minden korcsoport számára. A nemes megmérettetésre ebben az évben Tiszacsomán, az ottani általános iskolában került sor, az intézmény vezetőjének jóvoltából.

A versenyre összesen 37 csapat érkezett, három korosztályból. A legkisebbek az 5-6. osztályt képviselték, a középsőbe a 8-9. osztály diákjai kerületek, a legnagyobb csoportba pedig az ennél idősebbek.

A megnyitóban Demkó Ferenc, magyar helynök és kerületi esperes atya, arról a haszonról beszélt, amit e hittanversenyre való felkészülés jelentett minden egyes jelentkező számára, hiszen az a tudás, amit általa megszereztek, náluk marad és kamatoztathatják majd lelki fejlődésük során.

Az esemény a feladatlapok kitöltésével folytatódott, majd ezek után következtek a villámkérdések minden csapat számára. Utóbbiban egy perc állt rendelkezésre, hogy a csapat a lehető legtöbb kérdésre válaszoljon. A két versenytípus pontjaiból állt össze a végeredmény.

Míg a csapatok a kérdésekre válaszoltak, a háttérben megkezdődött a feladatlapok értékelése. A tesztet idén Bakancsos Sándor atya készítette el, aki jelenleg Magyarországon szolgál. A feladatsor nehézségét mutatja, hogy sajnos senkinek sem sikerült maximális pontszámot elérnie, ugyanakkor lecsökkent az esély arra is, hogy két csapatnak ugyanannyi pontja legyen, így minden kategóriában csak egy csapat lett első, második vagy harmadik.

A teszteredmények és a villámkérések pontjainak összeszámolása után a következő csapatok lettek helyezettek:

Kis korcsoport (5-6)
1. Tiszaújhely
2. Gecse
3. Verbőc

Középső korcsoport
1. Batár
2. Tiszaújhely
3. Karácsfalva

Nagyok korcsoportja:
1. Palágykomoróc
2. Nagybégány
3. Csoma

A hittanverseny eredményhirdetésén ők vehették át az ajándékcsomagokat Azok sem maradtak ajándék nélkül, akik nem értek el helyezést. Ők emléklapot és édességet vihettek haza. Ezeket az ajándékokat és a hittanverseny megszervezését elsősorban Magyarország Egyházi Államtitkársága, és a Bethlen Gábor Alap támogatta, de ajándékokban részesültek a díjazottak Magyarország Ungvári Főkonzulátusa és a Kárpátaljai Református Egyház Diakóniai Szolgálat felajánlása által is. Gratulálunk a csapatoknak és köszönjük a támogatást!

Máriapócsi gyalogos zarándoklat

Idén 19. alkalommal indultak zarándokolni a Beregszászi Esperesi Kerület hívei és elöljárói. A Beregsuránytól Pusztadoboson át Máriapócsra tartó gyalogláson idén és részt vett az egyházmegye segédpüspöke Luscsák Nílus püspök atya, akit gyaloglás közben meg is lehetett szólítani egy-egy lelki beszélgetés erejéig.

Az idei év érdekessége, hogy a napi imádságok között felhangzó görögkatolikus szertartások mindegyikét egy-egy célra ajánlották fel. Azok, akik valamilyen módon érintettnek érezték magukat a felajánlással kapcsolatban, mint az édesanyák, akikért az pl. utrenye szólt, közelebb mehettek az énekesekhez, hogy ezáltal is egységesebb legyen az imádság, közösebb a felajánlás.

Akik nem a szertartást végezték vagy menet közben túl messzire kerültek a szertartás hangjától, pócsi énekekkel köszöntötték az Istenszülőt.

Az éneklést idén két darab háromkerekű kerékpár is segítette, amelyekre a szervezők mobil hangszórókat erősítettek, így mindenki hallhatta az éppen felhangzó dallamokat. Ez a megoldás nemcsak kíméletesebb a hangtechnikával, de a pedálozásra jelentkező önkénteseknek is új élményeket szerzett.

Ebben az évben sem maradt el a rendőri felvezetés. A vigyázó tekinteteknek hála, mindenki biztonságban érte el az úti célját. Köszönet érte a rendőrség tisztjeinek és elöljáróinak.

Ugyanígy köszönet illeti a szervezés többi résztvevőjét, hiszen Vásárosnaményban a Vízművek jóvoltából pihenőhelyet, Demkó István atya és a helyi görögkatolikus egyházközség jóvoltából pedig frissítőket kaptak az elfáradt zarándokok.

Pusztadoboson Halinda Gyula, görögkatolikus áldozópap köszöntötte az érkezőket, majd a szállások elfoglalása után Szent Liturgián vehettek részt a zarándokok. A szertartáson Ábrány Krisztián, csepei görögkatolikus atya mondott prédikációt Szent Illésről és az ember különböző életszakaszainak más és más megéléséről.

Másnap kora reggel a Pusztadobosi Általános Iskola előtt gyülekeztek a hívek, indulásra készen. Tóth Jenő atya mondott köszönetet a vendéglátóiknak. A tanintézmény mellett ebben az évben is voltak olyan görög- és római katolikus családok, akik egy vacsora és éjszakai szállás erejéig befogadták a zarándokok egy részét. Őket külön köszöntötték, és emlékként zarándok pólót vihettek haza.

Ezek után folytatták gyaloglásukat a zarándokok a 41-es főúton Ófehértó felé, ahová kora délután meg is érkeztek. Ezen a helyen adatott egy hosszabb pihenő, amit mindenki ki is használt.

Máriapócs határában Atanáz püspök fogadta a zarándokokat, majd együtt mentek tovább a pócsi kegytemplom felé. Fáradtan ugyan, de nagy hálaadással érkeztek meg az emberek, fiatalok és öregek a templomhoz, köszöntést mondva az Istenszülőnek az oltalomért és kérve az ő további közbenjárását. Orosz Atanáz püspök köszöntője után Szent Liturgia következett, Nílus püspök atya vezetésével. Ennek a hálaadó liturgiának a végeztével foglalhatták el szállásaikat, pihenhették ki a testi fáradalmakat, hogy az esti programokon részt vehessenek, és lelki felüdülést is nyerjenek.

Líceumi mindennapok

A Föld napja

A Föld napja (április 22.) alkalmából különféle eseményeket rendeznek világszerte, melyekkel felhívják a figyelmet a Föld természeti környezetének megóvására. Így történt ez nálunk is! Líceumunk biológia tanára és néhány diák közreműködésével, diákjainak érdekes vetélkedővel hívták fel figyelmünket, a megújuló energiaforrások hasznosságára.

Megemlékezés Csernobilról

A csernobili atomkatasztrófa 1986. április 26-án történt az ukrajnai Csernobil város melletti Vlagyimir Iljics Lenin atomerőműben. Ez az eset volt az atomenergia felhasználásának történetében a legsúlyosabb katasztrófa.

Közelgő évforduló alkalmából, Lenya György fizikatanár és diákjai, megható előadással készültek, és közösen emlékeztünk meg a nukleáris sugárzás áldozatairól. Köszönjük szépen!

Kerékpártúra Máriapócsra

Május második hétvégéjén sztojkás diákok egy csoportja kerékpáros zarándoklaton vett részt Máriapócson.

Hajnal négy órai indulást követően kimondottan gyorsan átléptük az ukrán-magyar határt (külön soros eljárásmódban részesültünk). A kerékpártúra tartalmi része ezután következett. Napsütés, aszfalt csík, autós- kamionos forgalom, kipufogó gáz tömkelege, váltakozva követte egymást. Máriapócson az ifjúsági zarándoklat közepébe csöppentünk. Aztán a zarándokokra kimondottan jellemző, erejét vesztett emberek módjára hullottunk be egyenként a máriapócsi zarándokház tetőtéri ágyaiba. Ezt követte: a sok humor, sok vicc, sok séta, sok fagyi.

Találkoztunk Szocska Ábel atyával, aki Kárpátalja szülötte, és vasárnap délelőtt zsúfolásig megtelt templomban tartotta, kinevezése utáni első megyéspüspöki Szent Liturgiáját. A szentmise előtt összegyűjtött bennünket, és külön áldást adott a Sztojka Sándor Görögkatolikus Líceum kerékpáros zarándokcsoportjára. Későbbiekben közösen fogyasztottuk el ebédünket is.

Sok élethelyzet, sok kaland, ami nem írható le és soha nem ismételhető meg!

Pásztor Ferenc labdarúgó torna

Líceumunk futball válogatottja, Beregszászban a Pásztor Ferenc emléktornán ezüstérmet szerzett. Továbbá a legjobb játékos díjat Gorondi Mózes és a legjobb kapus címet Makár Ádám nyerte el. Gratulálunk nekik.

Trianoni megemlékezés

A Karácsfalvai Sztojka Sándor Görögkatolikus Líceum a Nemzeti Összetartozás Napja alkalmából idén, június 4-én egy trianoni megemlékezéssel egybekötött freskóavatást tartott. A bizánci freskók tipológiája szerint megfestett címer ezentúl minden Líceumunkba érkező vendéget és annak lakóit gyönyörködteti és emlékezteti arra, hogy éljünk Pozsonyban, Pannonhalmán, Szabadkán, Kolozsváron vagy Karácsfalván, összetartozunk!

Nyári cserkésztábor

Az idei évben a sztojkás diákok is részt vettek a nagykovácsiban megrendezett cserkésztáboron. A 6 napos tábor során ellátogathattunk Hollókőre, Visegrádra és Budapest nevezetes épületeihez. A parlamenti látogatás során megtekinthettük az országgyűlés történetét bemutató interaktív kiállítást is. Nem utolsó sorban megismerhettük Nagykovácsi történetét egy séta keretein belül. Ezen kívül különféle sportokat, táncokat és játékokat ismerhettünk meg, amelyeken a jókedv elmaradhatatlan volt. Köszönet az élményekért a Magyar Cserkészszövetség aktivistáinak, különösen a turnusvezetőnek, Turi Gellértnek.

Turisztikai gyakorlati kirándulás Lembergben és Beregszászban

A turisztika fakultáció növendékeivel, szakmai szempontok révén a turizmus városi gyakorlatának nyomába szegődtünk. Ezúttal Lembergbe és Beregszászba látogattunk el. Sztojka Líceum, több mint iskola!

Tanévkezdő nyári gyakorlati napok

Intézményünk hagyományosan idén is augusztus 20-án, Szent István Apostoli Királyunk ünnepén nyitotta meg kapuit növendékeink előtt. Az idén 106 diákkal kezdjük el a tanévet. Államalapító királyunk intelmeit szemelőt tartva, számos kihívás elé nézünk ebben a tanévben is. Roppant súlyú feladatként tekintünk a holnapután kárpátaljai magyar görögkatolikus generációjának, keresztény alapokon nyugvó, nemzeti szellemiségen alapuló nevelésére.

Az első nap Szent István Király méltatásával telt. A diákok részt vettek a Tiszacsomán megrendezett Szent István napi búcsún és az azt követő sokadalmon. Este a nyári élmények beszámolóira került sor.

Utolsó nap záró előadásokra került sor. Majd a gyakorlati napokat Szent Liturgiával zártuk. Ezt követően csoportkép, kakóscsiga és indulás haza.

Kedves Gyerekek!

Mire kézhez kapjátok a Kárpátikon legfrissebb számát, már becsengetnek az iskolákban, s javában tart a legújabb tanítási év.

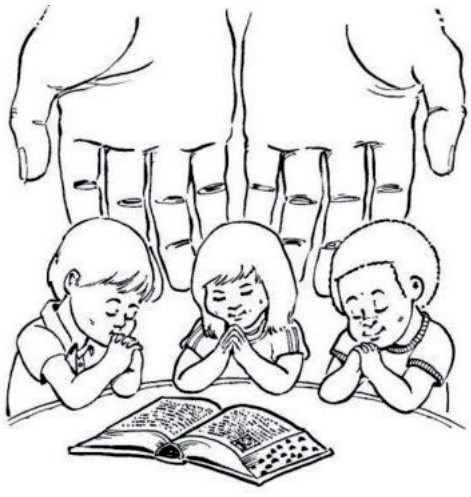
Kinek mi jut erről eszébe?

Van, akinek a korai kelést, a véget nem érő tanórák sorát, a kétesélyes menzát, a megfejthetetlen matematika képleteket, a nyelvtörő nyelvórákat és az izzasztó tornaórákat jelenti az iskola. Más az osztálytársakkal eltöltött vidám percekre, az órán elhangzó érdekességekre és a remek iskolai programokra gondol.

Tanévkezdés alkalmából két imával és néhány aranyköpéssel készültem számotokra.

Mint minden tevékenységünkben, a tanulásban sem árt kérnünk a Jóisten áldását. Íme, két rövid ima:

Tanítás előtti ima

Jöjj el, Szentlélek Úristen, igazság és szeretet Lelke, adj nekünk jó lelket, kedvet, szorgalmat és kitartást ahhoz a munkához, amelyre meghívtál.

Világosítsd meg értelmünket, hogy a természetben és az emberi életben fölfedezzük a Teremtő Atya nagy szándékait. Nevelj és alakíts bennünket, hogy egész életünkben alkalmasak legyünk az igazság szolgálatára, és így iérdemeljük az örök élet jutalmát Krisztus, a mi Urunk által. Ámen.

Tanítás utáni ima

Urunk, Jézus Krisztus, Te vagy az Út, amelyen járnunk kell, az Igazság, amelyet keresve keresünk, az Élet, amely egyetlen boldogságunk. Hálát adunk mindenért, amit ma kaptunk tőled. Áldd meg egyházunkat, hazánkat, szüleinket és tanárainkat. Segíts továbbra is, hogy úgy szeressük egymást és minden embert, ahogy tanítványaidhoz illik. Add, hogy eredményeink és kudarcaink egyformán hozzád vezessenek, Te pedig vezess minket Atyádhoz, akit veled és általad dicsérünk most és mindörökké. Ámen.

Gyerekekszáj

Kedves Isten!
Nekem a Miatyánk a kedvencem. Egyből megírtad, vagy sokat kellett törnöd a fejed? Ha én írok valamit, mindig újra kell írnom.

Kedves Isten!
Lehet, hogy Káin és Ábel nem ölte volna meg egymást annyira, ha külön szobájuk lett volna. Nálunk ez működik a bátyámmal.

Rómát Romulus és Ronaldinho alapította.

Kedves Isten! A jelmezbálon ördögnek fogok öltözni. Nem baj?

– Magyarország államformája?
– Hát, olyan rántott hús.

– Te is fiam, Blútúsz (bluetooth)?

– Ki volt Gutenberg?
– Nyomtató.

Kedves Isten! Tényleg láthatatlan vagy, vagy ez csak egy trükk?

Kedves Isten! Köszönöm a kistestvért, de én egy kiskutyáért imádkoztam.

– Ismertesd a szarvasmarha táplálkozását!
– Vega.

A gyöngytyúk gyöngyhagymát tojik.

Kedves Isten! Nem gondoltam, hogy a narancssárga megy a lilával, amíg kedden nem láttam a
naplementét, amit Te készítettél. Klassz volt.

– IV. Béla visszahívta a kunokat. Az alföldön rengeteg termőföldet adott nekik, ahol szabadon legelhettek.

– 1849 augusztusában Görgey nem várta meg a naplementét, ezért még Világosnál letette a fegyvert.

– Ki volt Antigoné?
– Antigo felesége.

– Dánia legmagasabb pontja a Koppenhágó.

NÉMETI Anett:

Tűnődés

a házak szűk sorfala mentén
egy régi vágyam ült le mellém
ismerős hangon szólni kezdett
rájöttem hogy magam vagyok
elkaptak a téli fagyok
már csak az idő súlya rezgett

az árnyék amit fénynek hittem
feketén hajlott szét fölöttem
s a felismerés hegyes éle
megfelezte tűnődő lelkem
egy sodródó porszemmé lettem
majd lehulltam semmi égve

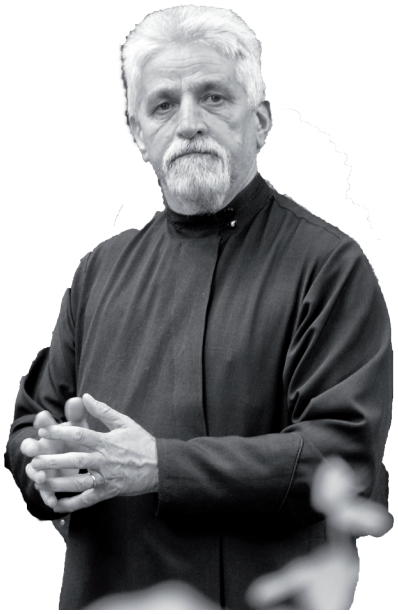
sáros szavak tapasztják össze
a hont és nem tudom hogy jössz-e
hogy mosolyoddal megváltś engem
próbáltam magam ember lenni
de Isten rendelt nekünk társat
hogy szükséggé legyen a látszat
hogy kénytelen legyünk szeretni

mindent leejthetnénk a porba
mintha a lelkük tiszta volna
újból életet képzelnének
a halálban vajúdó házak
s míg a szobrok a mennyben fáznak
az élők napfényt éheznének

ahogy a fák magasra nyúlnak
fehér karok az égbe húznak
s míg őrlődünk fojtó csatákban
ősök s utódok árnya mellett
addig virágoznak a kertek
s örök magvak érnek a fákban

SZABÓ KONSTANTIN ATYA 60 ÉVES

Augusztus elején ünnepelte 60. születésnapját Szabó Konstantin esperes, görög katolikus parókus. Az Ungvári Boldog Romzsa Tódor Görögkatolikus Teológiai Akadémia és Papnevelő Intézet prefektusa 1958. augusztus 12-én látta meg a napvilágot Beregszászban.

A család többszáz évre visszamenőleg görögkatolikus papi hivatást viselt. Édesapja 1971-ben, 48 évesen halt meg. Az apai nagybátyja Szabó Konstantin görögkatolikus pap, akit titokban püspökké szenteltek, vette a szárnyai alá.

Szilárd a 9. osztály után az Ungvári Kereskedelmi Technikumban folytatta tanulmányait. Radváncon élt a nagymamájánál. Az iskola befejeztével 2 évig Magyarországon szolgált tolmácsként.

Hazatérése után megnősült és rövidesen két kislánnyal ajándékozta meg felesége. A kereskedelemben dolgozott és közben papnak készült.

Dr. Ortutay Elemér teológus professzor 1982 februárjában kezdte felkészítését. Négy évvel később Holovács József püspök szentelte pappá.

Első szent liturgiáját tanárával végezte öt pap és családja jelenlétében, nagy titokban. Mindez olyan konspiráció volt, hogy még a testvérei is csak évekkel később szereztek tudomást papi mivoltáról.

A munka mellett otthon misézett. Az első nyilvános szertartása a nagypénteki sírba tételi vecsernye volt 1989-ben. Néhány hónap múlva a görögkatolikusok visszakapták a templomaikat, hivatalosan Elemér atya vette át.

Szabó Konstantin főállású pap lett Beregdédán, illetve Búcsú, Macsola, Tiszacsoma és Nagybégány tartozott hozzá 7 éven keresztül. 13 esztendőt szolgált Beregdédán.

2002-ben nevezte ki a püspök esperesnek Nagyszőlősre, ahol az új templom építésének az indítását vette át. A nagy hajtás infarktussal végződött, és kénytelen volt lemondani az esperesi és egyházközösségi teendőkről.

Ezután vállalta el a prefektusi állást az Ungvári Akadémián. 13 évig volt a kispapok nevelő tanára. Emellett a hívek pásztorálása is megmaradt. Beregszászban tartotta ezüstmiséjét. 2018 szeptemberétől a koncházai hívek papja.

A görög katolikus egyház legalizációjának történetét írja. Lefordította dr. Ortutay Elemér Holnap is felkel a nap című könyvét.

Milán püspök atya papi szolgálata elismeréseként felruházta a mitra, díszes papi föveg viselésének jogával.

Kedves Szabó Konstantin, Isten éltesse erőben, egészségben, még sokáig szolgálja híveit!

Támogatókat keresünk!

A Kárpátaljai Magyar Görögkatolikus Ifjúsági Szervezet (GISZ) a 2018-2019-es tanévre újra meghirdeti a Szent Margit Programot.

A program célja:

A Szent Margit Program célja, hogy összekösse a Kárpát-medence, illetve a világ magyarságának jó szándékú támogatóit általános- és középiskolás iskolás gyerekekkel, ezáltal előmozdítsa a támogatott gyerekek tanulmányi eredményeit, hitbéli életét, valamint a magyar közösség életében való szerepvállalását.

A támogatás módja:

A programban támogatóként bárki részt vehet, aki vállalja annak kötelezettségét, hogy egy tanéven keresztül (10 hónap) havi fix 10 euróval támogat egy gyermeket. A GISZ Kárpátalja szerte egy jelentős adatbázist állított fel a támogatásra rászoruló gyermekekről. Az adatbázisban szereplő adatok alapján a támogató dönti el, hogy kit szeretne támogatni. A támogatás összegét lehetőség van készpénzben illetve banki átutalás formájában – egy összegben vagy havi rendszerességre lebontva – eljuttatni a GISZ számára.

- A GISZ ezt az összeget eljuttatja a kiválasztott gyereknek.
- A támogatott egy átvételi elismervény aláírásával tanúsítja, hogy megkapta az összeget.
- Amennyiben a támogató igényt tart rá - a GISZ-en keresztül - felveheti a kapcsolatot a támogatottal, levelezés által.
- A program befejezése után a támogató dönt, hogy tovább szeretné-e támogatni a kiválasztott gyereket.

A 2017-2018-as tanév folyamán 91 gyerek került támogatásra 63 támogató által.

A következő tanévben szeretnénk ezt a számot kibővíteni,
s minél több gyerek számára biztosítani ezt a csekély anyagi támogatást.
Támogatónak a szentmargitprogram@gmail.com e-mail címen,
illetve a +380 96 44 34 906-os telefonszámon lehet jelentkezni.

Diakónus és papszentelések kerületünkben

Az idei évben a Szentlélek bőségesen osztotta áldását, ugyanis két diakónus és papszentelésre is sor került esperesi kerületünkben, ezzel két áldozópappal gazdagodtak a kárpátalajai magyar görögkatolikusok. Egressy Mártont július 21-én Őrdarmán előbb diakónussá, majd augusztus 28-án, a júlián naptár szerinti Nagyboldogasszony ünnepén, Munkácson pedig áldozópappá szentelte Milán püspök atya.

Márton atya 1992. szeptember 10-én született, családjával előbb Palágykomorócon, majd Makkosjánosiban élt. A karácsfalvai líceumban érettségizett, majd 2011-tól az ungvári Boldog Romzsa Tódor Hittudományi Akadémián tanult, 2012 szeptemberétől pedig a nyíregyházi Szent Atanáz Görögkatolikus Hittudományi Főiskolán folytattam tanulmányaimat. 2018 juniusában szerezte meg a teológus diplomát és július 12-én házasságot kötött a batári származású Bán Natáliával. Szentelési jelmondata Szent Máté evangéliumának 21. fejezetéből való és így hangzik: „Mindazt, amit hittel, imádságban kértek, megkapjátok."

Szeptember 11-én újabb diakónusszentelésre került sor, az Ungvári Katedrálisban. Milán püspök atya kézföltétele által Petrás László tanulmányvégzett papnövendék nyerte el az egyházi rend első fokozatát.

László atya Nagybégányban született 1989. június 4-én. Szülei görögkatolikus vallási neveltetést biztosítottak neki már gyermekkora óta. Ebből kifolyólag a Nagybégányi Általános Iskola elvégzése után, 2004-ben a Karácsfalvai Sztojka Sándor Görögkatolikus Líceumot választotta középiskolai tanulmányainak elvégzéséhez. 2007-ben felvételt nyert a II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola földrajz szakára. 2012-ben magiszteri diplomája megszerzése után az Ungvári Boldog Romzsa Tódor Hittudományi Akadémia padjai között tett eleget meghívásának. Azt idén sikeresen elvégezve 2018. szeptember 6-án házastársi hűséget fogadott a salánki származású Vass Zsanettnek. Papszentelésére 2018. szeptember 23-án szülőfalujában, Nagybégányban került sor. Szentelési jelmondata a Mária ünnepekhez köthető evangéliumból való: „... boldogok, kik az Isten igéjét hallgatják és megtartják azt" (Lk 11,28).

Az Úr áldása kísérje egyházmegyénk új papjait hivatásuk teljesítésében, hogy imádságaik meghallgatásra találjanak és jócselekedeteik sok ember szívét töltsék meg Isten iránti hálával és szeretettel.

Püspökké szentelték Ábel atyát

Május 10-én Szocska A. Ábel bazilita szerzetest, a Nyíregyházi Egyházmegye apostoli kormányzóját püspökké szentelte Kocsis Fülöp metropolita, Orosz Atanáz miskolci megyéspüspök és Cyril Vasil' érsek, a Keleti Egyházak Kongregációjának titkára. A szertartáson Erdő Péter bíboros, metropoliták, érsekek, püspökök és papok mintegy kétszázan vettek részt.

A hosszú püspökszentelési szertartást két részben – Máriapócson és Nyíregyházán – tartották. Szerdán estére, az alkonyati istentiszteletre gyalogosan érkezett Nyíregyházáról Máriapócsra a szentelendő jelölt, aki nemcsak zarándoklattal, hanem négynapos lelkigyakorlat segítségével készült fel lélekben erre a kegyelmi pillanatra. A vecsernyén maga Ábel atya tett szolgálatot.

A másnapi, Urunk mennybemenetelének ünnepe előtti estén – lítiás ünnep lévén – kenyeret, búzát, bort és olajat áldottak meg, majd kezdetét vette a hitvallások szertartása Kocsis Fülöp hajdúdorogi metropolita, Orosz Atanáz, a Miskolci Egyházmegye püspöke és Milan Šašik munkácsi püspök vezetésével.

Május 10-én 10 órától folytatódott a szentelés szertartása. A sétálóutca végén a Püspöki Hivatalból a Szent Miklós-székesegyházig vezető mintegy ötven méteren húsz percen keresztül vonult a közel kétszáz főből: érsekekből, metropolitákból, püspökökből, papokból és az asszisztenciából álló egyházi szolgálattevők sora a Szent Miklós Görögkatolikus Általános Iskola tanulóinak sorfala között.

Germano Penemote, az Apostoli Nunciatúra ügyvezetője bemutatta és felolvasta Ferenc pápa bulláját. „Szemünket Krisztus drágalátos és életadó keresztjére emeljük, mely által a halál helyett élet, a romlás helyett romolhatatlanság, a dicstelenség helyett dicsőség fakad, és amelynek legfőbb bölcsessége által a világ bölcsességének kérdése és az oktalanság gőgje meghiúsul" – kezdődött a pápai bulla, melyben Szocska Ábelt, a Nyíregyházi Egyházmegye eddigi apostoli kormányzóját, meghallgatva a Keleti Egyházak Kongregációja prefektusi tanácsát a Nyíregyházi Egyházmegye püspökének nevezte ki, megadva a keleti egyházak kánonjának törvénye szerinti jogokat.

A Szent Liturga első harmadában, a liturgia szerves részeként, kezdődött a tulajdonképpeni szentelés. Rangidős áldozópapok a szentélyig kísérték Ábel atyát, ahonnan a szentélyben koncelebráló püspökök vezették tovább: háromszor az oltár körül. Mindháromszor csókkal érintette az oltár négy sarkát, jelezve, hogy szolgálata szorosan ide kötődik. Majd letérdelt előtte, ráhajtotta élére homlokát. Omofort terítettek fejére, melyre a három szentelő püspök egyszerre helyezte egyik kezét. Másik kezükkel a szentelendő feje fölé evangéliumos könyvet tartottak, s így mondták el a szentelési imát. A többi püspök az apostoli folytonosság jeleként egymás vállára helyezték jobb kezüket egészen az oltárig, a szentelendőig.

Miután méltónak találtatott, Szocska Ábelt püspöki öltözettel ruházta fel Kocsis Fülöp metropolita. Szakkoszt, omofort, panágiát és koronát és pásztorbotot kapott a fennhangon énekelt axiosz, azaz méltó akklamáció kíséretében.

Az ezután következő homíliát Kocsis Fülöp metropolita tartotta, így fogalmazott: „Köszönjük a mennybe emelkedő Istenünknek, hogy éppen Ábel atyát ajándékozta nekünk, akit leginkább szerénységéről, belső gazdagságáról ismerünk. Aki maga is szereti az Egyház szépségét, de tudva azt, hogy ez csak az aranyszegély, amely csupán jelzi a belső gazdagságot."

A liturgia végén, a főpapi ima után a metropolita a püspöki trónhoz vezette az újszentelt püspököt, ahol pásztorbotot adott a kezébe: a kormányzás jelképét. Erdő Péter bíboros, prímás imája következett, majd Udvardy György pécsi megyéspüspök, az MKPK alelnöke mondott köszöntőt Veres András győri megyéspüspök, az MKPK elnökének és a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia képviseletében.

Beiktatása után Szocska Ábel köszöntője és programja hangzott el. Háláját fejezte ki mindazoknak, akik eljöttek és kísérték eddig útján, támogatták őt. Programját – a felelősség súlyát érezve – evangéliumi idézetekkel fejezte ki. Márk evangéliumában Jézus azt mondja, „ha valaki közületek első akar lenni, legyen mindenkinek a szolgája". És Lukácsnál: „A legnagyobb legyen olyan, mintha a legkisebb volna, az elöljáró pedig mintha szolga volna. Mert ki nagyobb, aki az asztalnál ül, vagy aki felszolgál? Nyilván az, aki az asztalnál ül. Én mégis úgy vagyok köztetek, mintha a szolgátok volnék." „Én is ezt szeretném tenni: szolgálni köztetek – hangzottak a felszentelt püspök szavai. – Ha ezt meg tudom valósítani, akkor minden egyéb rám bízott feladatot, legyen az egyházi vagy polgári, helyesen fogok tudni végezni."

Forrás: Polyákné Tóth Nóra/Nyíregyházi Egyházmegye

EGYHÁZKÖZSÉGINKBŐL

Görögkatolikus óvoda épül Mátyfalván

Magyar állami támogatással épülő görögkatolikus óvoda alapkövének ünnepélyes megszentelésén vett részt Grezsa István kormánybiztos április 3-án aMátyfalván, ahol több mint hét évtizede az egyházi óvoda lesz az első magyar nyelvű oktatási-nevelési intézmény.

A Kárpát-medencei Óvodafejlesztési Program keretében épülő 30 férőhelyes Oltalom óvoda alapkőszentelése alkalmából mondott beszédében Grezsa István, a Miniszterelnökség Szabolcs-Szatmár-Bereg megye és Kárpátalja együttműködésének és összehangolt fejlesztési feladatainak kormányzati koordinációjáért felelős kormánybiztosa hangsúlyozta: "húsvét után egy nappal a feltámadt Krisztus azt a reményt hordozza minden keresztény és nem hívő ember számára a Kárpát-medencében, hogy az újjászületés és újrakezdés soha nem késő. Így Mátyfalván, ahol 1944 óta nem működhetett magyar tannyelvű oktatási intézmény, megmutathatjuk azt, hogy soha nem késő megálljt parancsolni az asszimilációnak, és ebben segíti a helyi magyar közösséget a görögkatolikus egyház."

A politikus biztatónak nevezte Mátyfalván is egyre több magyar és vegyes házasságban élő szülő íratja a környező települések magyar iskoláiba a gyermekeit. "Az a tény, hogy hosszú évtizedek után, a jelenlegi ukrajnai gazdasági depresszió és elvándorlás ellenére, magyar óvoda épülhet az 1300 lelkes községben, azt jelzi számunkra, hogy mindent el kell követnünk a kárpátaljai magyarok szülőföldön való boldogulásának elősegítése érdekében, a görögkatolikus, református és római katolikus egyházakkal karöltve" – mondta. Utalva arra, hogy a Szovjetunió 1991-es megszűnése után a 70 százalékot kitevő mátyfalvai magyarság félt követelni a magyar iskola visszaállítását, a politikus Bethlen Gábort idézte, aki szerint "könnyű megrendíteni a békességnek fundusát, de azt újra felépíteni nehéz", hiszen – mint fogalmazott – a lelkekben a legnehezebb elindítani a szemléletváltást. A mátyfalvaiak és összességében a kárpátaljai magyarok – folytatta – bizakodva tekinthetnek Magyarországra, amely az utóbbi években gazdaságilag, társadalmilag és politikailag is megerősödött, s ezáltal egyre nagyobb forrásokat tud fordítani a nemzetpolitika megvalósítására, a külhoni magyar közösségek fennmaradására.

Forrás: mti.hu

Elsőáldozást tartottak a Nagybégányi Görögkatolikus Egyházközségben

Huszonkét hittanos gyermek részesült életében először az Oltáriszentségben június 17-én a nagybégányi görögkatolikus templomban.

A Nagybégányi Görögkatolikus Egyházközség és a filiájához tartozó Kisbégány hittanosai egyéves felkészítés után – sikeres vizsgát téve és részesülve a bűnbánat szentségében – járulhattak az Eukarisztia vételéhez.

A község hagyományához híven az elsőáldozók és családtagjaik a település főutcáján végigvonulva érkeztek meg a templomba, ahol a szent liturgiában a gyerekek ünnepélyesen megújították a keresztségi fogadalmat és elmondták a katolikus hitvallást.

Ezt követően vehették magukhoz Jézus Krisztus testét és vérét a kenyér és a bor színe alatt.

A liturgia végén versekkel és énekekkel adtak hálát az áldozásért a hittanosok, akik oklevelet és áldást kaptak Marosi István helyi parókustól.

Elsőáldozás Palágykomorócon

2018. június 24-én, vasárnap, Keresztelő Szent János előkövet és próféta születése ünnepén, többéves felkészülés után 11 elsőáldozó részesült az eucharisztia szentségében templomunkban.

Előzőleg pénteken, miután a gyerekek sikeres vizsgát tettek a megszerzett hittani ismeretekből elvégezték első szentgyónásukat és így már tiszta lélekkel léphettek be a kivételesen nekik feldíszített templomba. A szülői áldás, a keresztségi fogadalom megújítása és a Hitvallás elmondása után ünnepélyesen magukhoz vehették az Úr Jézus testét és vérét, majd köszönetet mondtak szüleiknek, felkészítő lelkiatyjuknak és mindenható Istennek ezért az ajándékért. A szép nap emlékére mindannyian egy-egy ikont és egy emléklapot kaptak az elsőáldozók.

János-napi templombúcsút tartottak Forgolányban

Keresztelő Szent János születésének ünnepnapján, június 24-én tartotta templombúcsúját a Forgolányi Görögkatolikus Egyházközség.

Kárpátalján Keresztelő Szent János születésének ünnepét választották a nagymuzsalyi közös görög–római katolikus, a kincseshomoki római katolikus és a forgolányi görögkatolikus templomok titulusaként.

Forgolányban ezen a napon a helyi hívek mellett a szomszédos településekről, Csepéből, Tiszabökényből, Tiszapéterfalváról is érkeztek zarándokok.

A szent liturgián Gajdos Attila helybeli, Szűcs Viktor nevetleni, Marosi István nagybégányi, Tóth Jenő karácsfalvi és Ábrány Krisztián csepei parókusok vettek részt. Az eseményt megtisztelte jelenlétével Ötvös Károly forgolányi református lelkész is.

Tóth Jenő szentbeszédében kiemelte Keresztelő Szent János szüleinek, Zakariásnak és Erzsébetnek a személyét, akik sokat tettek azért, hogy fiuk méltó előhírnöke legyen a Megváltónak. Az ő példájukból kiindulva arra hívta fel a jelenlévők figyelmét, hogy legyenek ők is méltó és igaz szülei, nagyszülei gyermekeiknek, unokáiknak. Az anyagi javak helyett személyes példamutatással, odafigyeléssel és szeretettel segítsék gyermekeik fejlődését.

A szent liturgia végén körmenetet tartottak, majd Ötvös Károly lelkész szólt a jelenlévőkhöz.

Gajdos Attila parókus köszönetet mondott a forgolányiaknak, hogy az ünnep tiszteletére feldíszítették templomukat és annak kertjét. Emellett kiemelte azokat, akik anyagilag támogatták a templom új ikonosztázionjának elkészítését.

Az ünnepi szertartás miroválással és szeretetlakomával ért véget.

Marosi Anita/Kárpátalja.ma

Isten gondoskodik sajátjairól – Püspöki Szent Liturgia Batáron

Augusztus 11-én hála és öröm töltötte el a batáriakat. Régi mégis egészen új ismerős érkezett a település hívő közösségébe.

Huszonhárom évvel ezelőtt a batári egyházközség egyik fiatal tagja elhagyta rokonságát és községét, hogy egyre teljesebb módon szolgálja az Úristent. Huszonhárom év után a Nyíregyházi Egyházmegye püspökeként mutatott be Szent Liturgiát szülőfalujában Szocska Ábel atya.

A püspök beszédében kiemelte, különleges hangsúlyt kap itt az, hogy testvéreinek szólíthatja a helyi híveket. Saját életén keresztül is megtapasztalta azt, hogy az Isten mindig gondoskodik a sajátjairól, és hogy a gyengeségeinket és hiányosságainkat az Úrra kell bíznunk.

A liturgián részt vett Luscsák Nílus munkácsi püspök is, aki köszöntőjében hangsúlyozta, annak ellenére, hogy Ábel atya egy másik egyházmegye püspöke, mindig sajátunkként tekintenek rá.

A szertartás után a batáriak egy finom bográcsossal vendégelték meg a jelenlévőket. A gyerekek pedig, a Kokas Banda vezetésével, néptánccal ajándékozták meg Ábel atyát, amiért cserébe kürtöskalács és vattacukor volt a jutalmuk.

Kettős ünnep Borzsován...

Ezzel az egyszerű címmel illethetnénk a településen történtek összefoglalóját. Nagyboldogasszony napján ugyanis a templom búcsúünnepének megtartása mellett elsőáldozásra is összegyűltek a borzsovai hívek a meghívott atyákkal egyetemben. Nyolc pap állt az oltár mellett a Szent Liturgiát végezve, és a szertartást papnövendékek is segítették. A szentbeszédet Csirpák József salánki görögkatolikus atya tartotta. Az elsőáldozókra tekintettel ünnepi beszédében kiemelte hitünk tanításainak megtartását, mert csak azt adhatjuk tovább, amit magunk is megélünk. A prédikáció után az elsőáldozók tettek fogadalmat a gyakori templomba járásra és a keresztény életre, majd pedig fogadták a szülők áldását.

A templombúcsú hagyományosan a körmeneti evangéliumok felolvasásával, olajkenet- és antidór osztással végül pedig a himnuszok eléneklésével zárult.

Tiszakeresztúri és karácsfalvai egyházközségi kirándulás

Augusztus 14-én a két egyházközség közös kiránduláson vett részt, melynek helyszíne Nagyszőlős volt. A Fekete-hegy lábánál eltöltött nap vidám szórakozással, játékos kedvel telt el. A férjek kipróbálhatták főzési tudásukat, a feleségek nagy örömére. A programot a Bethen Gábor Alap támogatta.

Gyereknap Csepében

Második alkalommal került megrendezésre Szent István ünnepéhez kapcsolódó családi napunkra, melyen testvér településünkről, Kunszentmiklósról is részt vettek. Az ünnepség nemzeti imádságunkkal vette kezdetét, melyet kenyéráldás követett. A gyerekek – iskolások és óvodások – műsora után sok színes program és lehetőség következett: ugrálóvár, kürtőskalács és vattacukor készítés, kézműveskedés, íjászkodás, stb... A focikupára jelentkező csapatok harci szellemét nem vette el az égből hulló áldás sem. A szoros küzdelem után, a győztes csapat vihette el az arany kupát, azonban a többiek és éremmel távozhattak. Családi napunk zárásaként a Kokas Banda fűtötte fel a hangulatot műsorával és a közös táncházzal.

Reméljük a sok színes program közül mindenki megtalálta azt, amelyik boldoggá tette. Köszönet mindazoknak akik bármilyen módon hozzájárultak családi napunk szervezéséhez, lebonyolításához. Valamint mindazoknak, akik jelenlétükkel megtisztelték rendezvényünket.

beszélgetésekre és pihenésre. A nap már lemenőben volt, amikor élményekkel gazdagodva tértek haza otthonainkba.

Augusztus 11-én a sislóci parókiához tartozó egyházközségek vettek részt közös kiránduláson. Az úti cél Nagyszőlős és Karácsfalva volt. A mintegy 90 fős kirándulócsoport Nagyszőlősön először a Kankó-várat tekintette meg, majd a Perényi-kastély és a városközpont felkeresése után Karácsfalvára vette az irányt. Itt egy ízletes bográcsgulyás elfogyasztása után Paraklisz következett a kápolnában. Majd kezdetét vehette a fürdőzés és a kötetlen pihenés.

Ung-vidéki parókiák kirándulásai

Augusztus 7-én a palágykomoróci parókiához tartozó hívek zarándoklaton vettek részt Nemzeti Kegyhelyünkön Máriapócson. Hajnal 5-kor közel 100-an indultak útnak, hogy a határátkelés nehézségeit leküzdve Pócson kérhessék a Szűzanya közbenjárását. Megérkezve, megismerkedtek a kegyhely történetével, a számos csodával, amely Máriapócshoz köthető, majd a Paraklisz szertartásában közösen fohászkodtak a kegykép előtt. A nap további részét a nyírbátori Sárkány fürdőben töltötték, ahol lehetőség nyílt a kötetlenebb együttlétre,

Tiszaújlaki parókiaszentelés

2018. augusztus 19-én nagy jelentőségű eseményre került sor a tiszaújlaki Urunk mennybemenetele egyházközségben. A templomban Pősze Sándor, az egyházközség papja, Luscsák Nílus segédpüspökkel, Demkó Ferenc esperessel, a kerület több papjával és az újlaki hívekkel együtt végezte Szent István király ünnepének előesti lítiás nagyvecsernyéjét. Ezután zászlókkal vonult át a menet a felújított parókia udvarára, ahol Nílus püspök megszentelte a parókia épületét.

A szentelést követően Nílus püspök beszédében elmondta, hogy Szent István jobbja mindig is óvta, segítette Magyarországot. Most pedig ez a kéz, mintegy jelképesen, segédkezet nyújtott a Tiszaújlaki Egyházközségnek a parókia felújítására, hogy az oda beköltöző pap családjával együtt jelen legyen, hatékonyan munkálkodjon az egyházközségben.

A felújítási munkálatok a Nemzetpolitikai Államtitkárság és a Bethlen Gábor Alapkezelő, valamint az Egyházi- Civil és Társadalmi Kapcsolatokért Felelős Államtitkárság és az Emberi Erőforrás Támogatáskezelő támogatásával valósultak meg.

ELÉRHETŐSÉGEINK

Honlap: gknet.org
E-mail: karpatikon@gmail.com
Tel.: +380683536197
Arculat: Szabó Sándor
Nyomtatás: Szpektral Nyomda - Ungvár
Rovatvezetők: Marosi Anita, Dr. Szolánszky Ágoston, Espán Margaréta, Iván Gábor
Munkatárs, koordinátor: Molnár Szabina
Szerkesztők: Pősze Roland, Szkoropádszky Péter

A Kárpátikon megrendelhető a parókiákon, a **karpatikon@gmail.com** e-mail címen, ill. a +380683536197 telefonszámon.

A kiadványt a Bethlen Gábor Alap támogatta.

ESEMÉNYEK KÉPEKBEN

ANTALÓCI TÁBOR

PARÓKIASZENTELÉS TISZAÚJLAKON

TANÉVNYITÓ A LÍCEUMBAN

SZENT GYÖRGY KUPA

IKONOSZTÁZSZENTELÉS BÚCSÚBAN

BATÁRI PARÓKIÁLIS KIRÁNDULÁS

A LÍCEUMI KÁPOLNA ÚJ FRESKÓINAK MEGÁLDÁSA